



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 123, ЧИСЛО 45, П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 45, FRIDAY, NOVEMBER 4, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Джеймс Бонд позаздрив би...

Петро Часто

Не сміймося, спершу спробуймо прийняти це за чисту монету. Воно тільки на перший погляд смішно, а насправді – сумно і соромно, що в сучасному світі політика вже в такій мірі асоціюється з брудом і брехнею.

23 жовтня київська гакерська організація „КіберХунта“ оприлюднила сенсаційну інформацію: геніальним українським комп'ютерникам вдалося проникнути в електронну пошту Владислава Суркова, кремлівського „яструба“, котрий вже декілька останніх років практично втілює антиукраїнську стратегію Президента Володимира Путіна. І в тій сурковській пошті знайдено дуже конкретний план розхитування внутрішньої ситуації в Україні – заснування сепаратистських рухів в різних українських регіонах, зокрема в Закарпатті; розпалювання соціальних протестів, котрі мають привести до третього Майдану; загальна політична дестабілізація і її неминучий вислід – позачергові парламентські та президентські вибори.

При цьому В. Сурков радить кремлівським „агентам впливу“ в Україні тісно співпрацювати не лише з „Опозиційним блоком“, але й „Батьківщиною“ Юлії Тимошенко і Радикальною партією Олега Ляшка, оскільки їхня протестна діяльність, мовляв, безпосередньо уможлиблює „Тарифний Майдан“.

Далі В. Сурков пропонує своїй агентурі використовувати антикорупційний ентузіазм депутатів Верховної Ради Мустафи Найема, Сергія Лещенка, Світлани Заліщук, Ольги Червакової, громадських діячів і журналістів-розстежувачів Віталія Шабуніна, Дмитра Гнапа, Дениса Бігуса, Олександра Дубинського, Олексія Шалайського.

Окремий розділ плану говорить про потребу впровадити російську агентуру в середовище українських добровольців.

Буквально через день, 25 жовтня, керівник Апарату Служби безпеки України Олександр Ткачук повідомив, що аналіза зламаної електронної пошти В. Суркова засвідчує автентичність отриманих документів. Тобто маємо перед собою явний доказ російської тотальної диверсії проти незалежної української держави. Усвідомивши, що збройним шляхом Україну знищити не вдасться, Кремль застосовує свою багатовікову імперську науку – сіяти в Україні розбрат, ширити атмосферу недовіри до влади і політики, спричинювати в суспільстві крайній відчай, коли люди вже не будуть спроможні орієнтуватися, хто є хто і що є що.

Але ми хіба цього не знали? Ми хіба мали якісь ілюзії щодо злочинної Москви і злочинця В. Путіна? Ми хіба не знали, чим займається В. Сурков? Чим займаються інші наші смертельні вороги? То, даруйте, яка ж це сенсація – зламана електронна пошта путінського пса?

І справді – ніякої. В Москві з цього „професійного успіху“ Служби безпеки України зло-

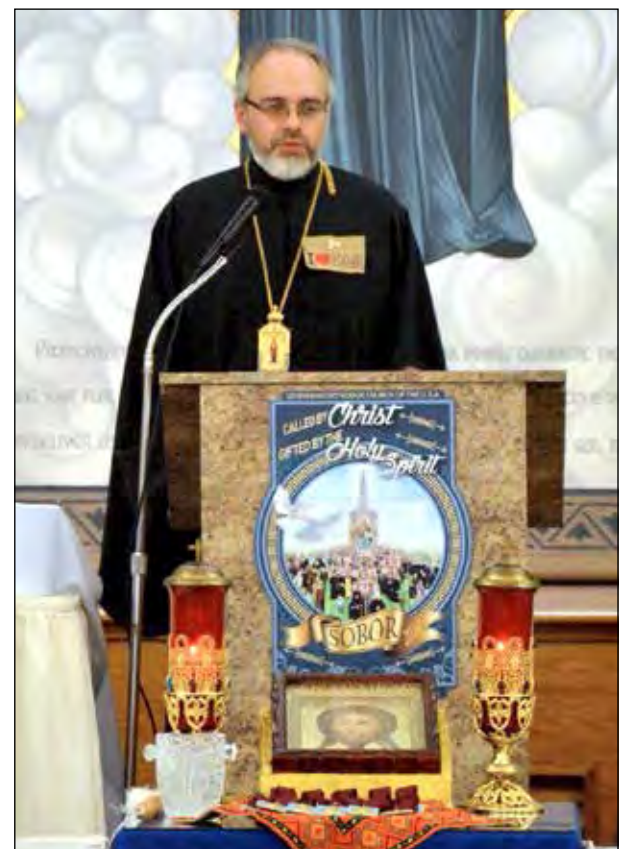
(Закінчення на стор. 13)

Відбувся XXI Собор Української Православної Церкви США

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі. – 19-22 жовтня в Осередку Митрополії Української Православної Церкви (УПЦ) США відбувся XXI звичайний Собор, який 19 жовтня почався з Літургії, яку очолив Митрополит Антоній у співслужінні духовенства, яке прибуло на конференцію духовенства перед початком Собору. Співали семінаристи з Духовної семінарії св. Софії. У той час, як священники зустрічалися в Культурному центрі Консistorії, прибули делегати отримали матеріяли щодо Собору, переглянули експонати, які були виставлені у Центрі. Представлені були Товариство св. Андрія, Українська Православна Ліга, Відділ молоді УПЦ США, Табір Всіх Святих та інші. Ці виставки показували, що УПЦ США активно працює в Митрополії, у парафіях, в місцевих громадах, в Україні та за її межами.

Собор розпочався в Ротонді Консistorії, де його учасники зібралися в очікуванні та формуванні процесії. Протоєреї Василь Завірюха та Стівен Гутнік мали честь нести частки мощей 48 святих. За духовенством йшли Митрополит УПЦ США та діаспори Антоній, Митрополит Канади Юрій, Правлячий Архієрей Південно-Американської Єпархії Єремія та Правлячий Архієрей Західної Єпархії та Голова Консistorії УПЦ США Даниїл.

(Закінчення на стор. 13)



Єпископ Даниїл, номінований на Архієпископа.

Відзначили 150-річчя Грушевського

Ігор Гирич

КИЇВ. – 150-річчя з дня народження видатного історика і громадсько-політичного діяча Михайла Грушевського пройшло майже непоміченим у державних органах України. Лише

Міністерство освіти запропонувало провести 1 вересня лекцію, присвячену М. Грушевському, Інститут національної пам'яті підтримав ідею створення електронного архіву М. Грушев-

(Закінчення на стор. 17)



Покладання квітів до пам'ятника Михайлові Грушевському у Києві. (Фото: Музей М. Грушевського у Києві)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Загинув спільник „Мотороли“

СУХУМІ, Абхазія. – 29 жовтня на території телецентру бойовиків так званої „ДНР“ Сергій Торосенко, який входив до угруповання терориста „Мотороли“, підірвався на саморобному вибуховому пристрої. При ньому були виявлені радіоапарат, а також мапи місцевості із зазначенням місця розташування державних установ. У Абхазії проходили лікування терористи „ДНР“, в тому числі і „Моторола“, у якого стався конфлікт з місцевими жителями. 16 жовтня в окупованому Донецьку було вбито бойовика „ДНР“ Арсена Павлова („Моторола“), в результаті вибуху бомби в ліфті будинку, де він проживав. („Caucasus Times“)

■ Політики подали декларації

КИЇВ. – 30 жовтня скінчився термін подання електронних податкових декларацій. „Декларування українськими політиками та чиновниками значного багатства вказує на те, що вони відповідально ставляться до зобов'язання інформувати громадськість про свої статки, що позитивно відрізняє Україну від Росії“, – заявив відомий економіст Андерс Аслунд, коментуючи інформацію про значні суми готівки та майно, яке декларується в електронному Єдиному державному реєстрі декларацій осіб уповноважених на виконання функцій держави, або місцевого самоврядування. Президент України Петро Порошенко задекларував будинок у селищі Козин під Києвом, три земельні ділянки, дві квартири у Києві, а також понад 26 млн. дол. на банківському рахунку. Все коштовне рухоме і нерухоме майно куплено до президентства. П. Порошенко задекларував права власності у понад 100 компаніях в Україні, Росії, Польщі, Іспанії, на Кіпрі, Британських Віргінських островах та у Нідерландах, платню у сумі 121 тис. грн. та інвестиційні прибутки у сумі 59 тис. грн. „Усі компанії створені в той час, коли я займався бізнесом. У 2014 році була створена лише одна нова компанія для продажу Roshen“, – додав президент. На благодійність і підтримку армії у 2014-2016 роках П. Порошенко та підприємства, де він виступає кінцевим бенефіціаром, переказали близько 400 млн. грн. (Радіо Свобода)

■ Журналісти показали літаки депутатів

КИЇВ. – Журналісти програми „Схема“ 30 жовтня показали літаки, якими користуються українські народні депутати. Більшість літаків зареєстровані на офшорні компанії. Колишній голова Адміністрації Президента Віктора Януковича та його сестра, депутати з „Опозиційного блоку“ Сергій та Юлія Львовички постійно літають літаком, вартість якого становить 40 млн. дол., а година оренди 7,000 євро. Виявлено літаки, якими користуються народні депутати Віталій Хомутиннік і Валерій Писаренко (коштує літак 25 млн. дол. зареєстрований на офшор з Кайманових островів), родини Сергія Тригубенка та підприємця Ігоря Сала помітили у літаку, що 31 липня прибув до Києва з Італії (середня вартість лету 20 тис. євро), цим же літаком з Харкова у Київ летіли народні депутати від „Опозиційного блоку“ Юрій Бойко, Юлій Іоффе та Гліб Загорій. Народний депутат Олександр Гергега з дружиною Галиною, співвласники мережі гіпермаркетів „Епіцентр“, користуються літаком, зареєстрованим на австрійську авіокомпанію. Найдорожчим літаком Falcon 900, вартість якого сягає 50 млн. дол., користуються депутат від „Опозиційного блоку“ Нестор Шуфрич та Віктор Медведчук. (Перший соціальний портал „Страйк“)

■ Нападали з пістолетом і ножом

КИЇВ. – 30 жовтня на станції метро „Либідська“, коли під час перевірки документів одного з пасажирів у правоохоронців виникла підозра, що вони підроблені, він дістав пістолет і кілька разів вистрілював. Вогнепальне поранення отримав співробітник воєнізованої охорони метро. Нападника затримали, зброю вилучили. Того ж дня 36-річний чужинець вдарив ножом водія таксі і з місця події зник. Співробітники Шевченківського управління поліції встановили зловмисника та затримали його. Наразі триває досудове розслідування. (УНІАН)

ТОЧКА ЗОРУ

Східня Європа помиляється

Олег Медведев

Країни Східньої Європи сильно помиляються, коли вважають, що західні народи заради них вступають у третю світову війну. Вони самі мусять захищати незалежність від можливої в майбутньому агресії з боку великих держав.

Один з головних ідеологів сучасного лібералізму, Людвіг фон Мізес, свою працю „Всемогутній уряд. Тотальна держава та тотальна війна“ написав в останні роки Другої світової війни. Він не міг передбачити Будапештського меморандуму, але, розмірковуючи про майбутнє регіону, тверезо дивився на здатність малих країн боронитися від великих. Тому пропонував їм щось на кшталт Східнього Демократичного Союзу – чи то федерації, чи конфедерації, чи то сталого військово-політичного союзу, чи Балтійсько-Чорноморської дуги.

Прискіпливо досліджуючи причини перемоги нацизму в Німеччині, Л. фон Мізес доходить до висновку, що вона була підготовлена попереднім століттям німецької історії, відмовою від принципів політичного та економічного лібералізму. Що важливо як паралель з сучасністю, – Л. фон Мізес нещадно критикував думку, ніби в усьому винен особисто Адольф Гітлер, і наголошував на любові та підтримці, яку своєму фюреру виказував німецький народ.

„Внутрішня боротьба в Німеччині була лише суперечкою між людьми, які одностайно підтримували кінцеві цілі зовнішньої політики Німеччини“. Німці любили і боготворили Гітлера так само, як росіяни – Володимира Путіна. І українці, якщо серйозно думають про безпеку, не повинні тішити себе ілюзіями, що В. Путін поганий, але от росіяни – добрий народ, приязно налаштований до українців. Більшого безглуздя і не придумаєш: ненависть В. Путіна до України знаходить більше, ніж розуміння з боку переважної більшості росіян. Вони йому аплодують, і В. Путін в цьому питанні – плоть від плоті свого народу.

Л. фон Мізес розвінчує і міт про те, ніби причиною Другої світової стали драконівські для Веймарської Німеччини умови Версальського договору. Показуючи долю репарацій у Внутрішньому валовому продукті, він переконливо доводить, що умови миру насправді не були обтяжливими для країни, яка прогнала, а до нової війни привів не мирний договір, а той факт, що країни-переможниці крізь пальці дивилися на порушення Берліном договірних умов.

Хіба тут не напрошується паралель з пострадянською Росією? Вона мусила викинути білий прапор у холодній війні з Заходом, а той, маючи реальну змогу її добити і розчленувати на десятки держав, ледве-ледве змусив себе змиритися з розпадом СРСР на 15 республік, який відбувся всупереч Заходові – згадайте лише „котлету по-київськи“ від Джорджа Буша-старшого, який

переконавав українців не відділятися від СРСР.

Дослідження глибинних причин приходу нацистів до влади, пише Л. фон Мізес, повинно показати не лише ролі подій в самій Німеччині, але й розібратися, чому цю тріумфальну ходу не зупинили інші країни. Головним мало б бути не запитання, „що не так з нацистами?“, а „що було не так з нашою політикою протидії нацистській загрози?“. Подібно тому, як лікарі, маючи справу з проблемою туберкульозу, не цікавляться, „що не так з паличкою Коха“, а розмірковують над тим, „що не так з нашими методами боротьби з розповсюдженням інфекції?“. Тоді Л. фон Мізес радив замислитися над тим питанням „британцям, австрійцям та полякам“. Кому з провідників варто перечитати клясика тепер, доволі ясно й зрозуміло.

„Ніхто не може звинуватити нацистів в тому, що вони таємно готувалися до реалізації своїх плянів. Хто має вуха, аби чути, та очі, аби бачити, не міг не знати про їхні наміри“.

Фатальною помилкою, яка зірвала всі пляни збереження миру, було саме нерозуміння людьми того, що лише у світі чистого, досконалого та нескуютого капіталізму відсутні стимули для агресії. Європейські уряди прагнуть стриножити ринок, запровадити контролю над економікою та придушити капіталізм. Вони перетворили оподаткування в інструмент конфіскації та експропріації і проголосили нестримні державні витрати найкращим способом збільшення багатства та зростання добробуту.

І як напроход точно, в 1943-1944 роках, автор передбачив ті зміни, які відбулися з менталітетом німців. „Колись німці візьмуться за розум. Вони згадають, що зробили свій внесок в світову цивілізацію, і зможуть повернутися до ідеалів Гете та Шиллера. Але цей процес відродження має йти зсередини. Його неможливо нав'язати за допомогою переможних армій. Німці повинні завчити раз і назавжди, що їхній агресивний націоналізм самовбивчий, що він вже призвів їх до численних бід. Їм доведеться добровільно зрестися своїх теперішніх принципів і повернутися до всіх тих ідей, які вони сьогодні відкидають як християнські, західні та єврейські. З народних глибин повинні постати люди, які звернуться до них словами, колись сказаними св. Ремігієм при хрещенні короля Глодвіга: „Спали все, чому ти поклонявся, поклонися всьому, що ти палив“.

Німці за розум взялися. Коли й хто підніметься з російських глибин і скаже своїм співвітчизникам те, що в 1993 році, дізнавшись про перше місце Ліберально-Демократичної партії Росії на виборах, вигукнув публіцист Олексій Карякін: „Росіє, ти збожеволіла!“.

„Українська правда“, 23 жовтня

Олег Медведев – політичний консультант, політтехнолог, Київ.

Потрібно подолати застій

Сергій Дацюк

Україна переживає застій стратегічного характеру. Цей стратегічний застій в політиці викликаний помилковою стратегією, яка свого часу була запущена в дію так званою „парламентською більшістю“ з незаконно обраним нею урядом. Тобто зараз реалізована та сама суперечність в урядовій Програмі щодо досягнення макроекономічної стабільності і водночас фальшивого намагання проведення реформ. Ця суперечність реалізована лише в одному напрямку – в прямуванні до макроекономічної стабільності і на шкоду реформам. Реформи сповільнюються, гальмуються, блокуються і відкидаються задля економічної стабільності, якої вимагають олігархи.

Такий стратегічний застій в політиці приводить до стагнації в економіці – коли неможливо засвідчити наявність економічного розвитку, тобто коли будь-які економічні зрушення важко довести як прихильникам уряду, так і переконливо заперечити критикам уряду.

Цей стратегічний застій видно в усіх сферах – в політиці війни („мінському процесові досі немає альтернативи“ через відсутність українських ініціатив), в політиці люстрації (неспроможність понад двох років покарати злочинців режиму Кривавого Президента і убивць Майдану та нездатність влади досягати успіхів в процесі звільнення парламенту від злочинців колишньої влади під прикриттям депутатської недоторканості), в антикорупційній політиці (згідно з більшістю внутрішніх та зовнішніх експертних оцінок корупція в Україні ще більше посилилася), в боротьбі з олігархами (задля яких фактично і здійснюється нинішня економічна політика уряду).

В політиці війни стагнація дійшла до того, що Україна через відсутність власних ініціатив знаходиться в ситуації диктату ініціатив когось – Франції та Німеччини, США, Росії і навіть ДНР-ЛНР, але не здатна пропонувати свої.

(Закінчення на стор. 12)

ТОЧКА ЗОРУ

Надію Савченко треба знову рятувати

Левко Хмельковський

Коли Президент Росії Володимир Путін випустив Надію Савченко з в'язниці, розпочалася нова сторінка у її життєписі. Під час неволі бранку внесли до виборчого списку партії „Батьківщина“ і вона стала депутатом Верховної Ради, а також делегатом до Парляментської Асамблеї Ради Європи (ПАРЕ). Це зробили не заради якихось особистих якостей Н. Савченко, а для надання недоторканості її особі. Йшлося про ще одне протистояння України проти Росії. А також про співчуття до молодої жінки, котра з не завжди зрозумілих обставин опинилася на Донбасі і стала полонянкою.

До визволеної жінки прийшла слава, яка вимагала від неї підтримки дією і словами. Дії були обличені на зовнішню незвичайність і були особистою справою. Захотіла вийти з літака босоніж – дівочі ніжки на бетоні леговища запам'яталися.

У парламенті Н. Савченко також привернула увагу своєю нестандартною поведінкою. Під час засідання роззулась і сиділа, босоніж, з ногами на кріслі. Це привернуло увагу громадськості і активно обговорювалося в соціальних мережах. Особливо зацікавила така її поведінка росіяни.

Далі настав час заяв. 2 червня Н. Савченко виступила проти проведення судової реформи Президента Петра Порошенка, яка передбачає створення Вищої ради правосуддя, передання їй повноважень призначати суддів та переатестацію всіх суддів. Зміни до Конституції порівняла з гранатою.

7 червня Н. Савченко закликала представників української влади встановити зв'язок без мінських домовленостей із ДНР та ЛНР і вийти на внутрішній зв'язок без третьої та четвертої сторони. Олександр Захарченко та Ігор Плотницький можуть „позиціонувати як народні депутати від ДНР та ЛНР“ і вона готова з ними говорити.

16 червня Н. Савченко заснула на засіданні Комітету з національної безпеки і оборони. Зрозуміло: після тривалого ув'язнення сили не ті. Під час засідання цього ж комітету, влаштувала скандал і залишила засідання, фактично зірвавши кворум з розгляду низки важливих питань. За словами членів комітету, Н. Савченко зірвала розгляд питання військового бюджету на 2017 рік, звіту Служби Безпеки України (СБУ) про заходи щодо захисту інформаційного простору України в умовах агресії, а також питання про розширення санкцій проти Росії. У зв'язку з цим депутат від Народного фронту Юрій Береза заявив про неналежну поведінку Н. Савченко, а керівник комітету Сергій Пашинський доручив підготувати проект звернення до СБУ України про перевірку контактів Н. Савченко із сепаратистами самопроголошених ДНР і ЛНР.

22 червня Н. Савченко заявила, що впевнена у своїй стовідсотковій перемозі на президентських виборах, якщо вони відбудуться сьогодні, а також вважає український уряд і армію, що не дали відсіч Росії в Криму, винними у війні на Донбасі.

23 червня в інтерв'ю пресі Н. Савченко заявила, що слід поступово знімати санкції з Росії при виконанні нею тих чи інших умов, аж до припинення анексії Криму. Також вона готова вести перемовини про звільнення заручників з О. Захарченком та І. Плотницьким.

2 липня в інтерв'ю для телеканалу „112“ Н. Савченко заявила, що погодилася б очолити Міністерство оборони України.

22 липня Н. Савченко закликала Україну і сепаратистів розпочати діалог і пробачити один одному заради миру. Реакція суспільства була переважно негативною.

2 серпня Н. Савченко запропонувала свою концепцію державотворення України. Згідно з нею, на виборах український народ має обрати 100 депутатів, завдання яких – написання нової Конституції України. Також Н. Савченко запропонувала новий принцип поділу України, яким передбачається створення самоврядування адміністративних одиниць України за економічним принципом виживання і розвитку інфраструктури, право володіння громадян

нами зброєю. Президент України – символічна посада і відповідає за зовнішні відносини, має уповноваження головнокомандувача на випадок війни.

2 серпня оголосила голодування заради звільнення інших військовополонених. Того ж дня заявила, що не підтримуватиме Юлію Тимошенко на наступних виборах, як і інших політиків старої системи.

Під час перебування в ув'язненні Н. Савченко ініціювала прийняття закону, що зараховує засудженим строк попереднього ув'язнення з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі. Закон був прийнятий 26 листопада 2015 року й призвів до зростання злочинності в Україні. Під дію закону підпадають майже 50 тис. осіб, з яких 1,000 – вбивці.

На сесії ПАРЕ Н. Савченко 13 жовтня повідомила про свою візиту до псевдореспублік Донбасу. Міністер оборони України Степан Полторак назвав відвідування Н. Савченко тимчасово окупованих територій Донбасу її особистою справою, але зазначив, що спілкуватися треба з тими, хто розпочав війну проти України, маючи на увазі, що перемовини необхідно вести з керівництвом у Москві. 17 жовтня Н. Савченко дала свідчення в СБУ з цього питання.

На сесії ПАРЕ Н. Савченко 13 жовтня запропонувала повернути Росію до асамблеї без права голосу: „Європа не може впасти так низько. Європа не одне тисячоліття вистояла і зараз вистоїть. Росію нема чого боятися. Це говорю вам я – українка, європейка. Проти цього є протидія. Ви повинні змусити себе поважати. І якщо ви говорите про повернення Росії на майданчик ПАРЕ, її ніхто не виганяв. Нехай повертається і слухає людей, які цивілізовані“. 10 жовтня президент ПАРЕ Педро Агратунт теж закликав повернути Росію в асамблею. Після цього Україна заявила, що вимагатиме його відставки. Н. Савченко сказала: „Треба розуміти, що якщо Росія чогось вчитиметься, її треба заохочувати. Якщо ведмедик піддається дресуванню, йому дають цукру. Санкції не можуть бути вічними“.

Слова і вчинки Н. Савченко у Києві були схильні вибачати, але це не сподобалося самій Н. Савченко: „Мене не хочуть почути ні міністер оборони України, ні президент! Не хочуть почути, що в армії негайно потрібні кадрові зміни, тому що з дурнями війни не виграти, що за воєнні злочини і за розвал армії повинні відповідати генерали! Так знайте, суки, народ вам цього не простить!“.

Н. Савченко намагалися просвітити щодо війни з Росією і перебудовою армії, але вона заявила: „Це усе повітря, інтернет-висловлювання мене не цікавлять, цієї віртуальної верстви для мене не існує, скільки б мені не говорили, що на неї слід звертати увагу. Ось ви потім напишете, а я навіть читати не буду це інтерв'ю. У цьому вся я. Помічники мої будуть читати й матюкатися, що я вам наговорила, а я не буду“.

26 жовтня стало відомо, що колишня полонена Кремля Н. Савченко прибула до Москви, щоб своєю присутністю підтримати Миколу Карпюка та Станіслава Клиха під час слухання їхньої апеляції у Верховному суді Росії. А також прогулялась по Красній площі. До суду прибули знімальні групи усіх російських каналів. Для них Н. Савченко проголосила: „Слава Україні! Хлопці, тримайтеся! Микола, ти витримаєш. Мені тож винесли 20, а ні хрена не 20. Слава Україні, героям слава!“.

Адвокат затриманого у Москві журналіста Романа Суценка Марк Фейгін розкритикував Н. Савченко: „Російський піар-супровід приїзду Н. Савченко до Москви створює ілюзію, що будь-який українець може безбоязно приїжджати в Росію, що все спокійно. Але це неправда! Отриманий інформаційний фон шкодить у справах інших українських політ'язнів. Якщо її вже пропустили, то це означає, що десь там, на горі, було прийнято рішення: „Ну, нехай чудить“. Те, що її пропустили, тут немалою роллю зіграло її оточення, яке домовлялося з певни-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Погано годували вояків

КИЇВ. – У Міністерстві оборони 29 жовтня повідомили, що за результатами перевірки низки військових частин за погане харчування вояків до дисциплінарної відповідальності притягнули 23 особи. Двох керівників звільнили з посади, п'ятьох попередили про повну службову невідповідність, двох понизили в посаді, 11 отримали догани. „За організацію харчування персональну відповідальність має нести командир“, – сказав Міністер оборони України Степан Полторак. (Радіо Свобода)

■ Пом'янули ліквідацію Церкви

КИЇВ. – Верховна Рада ухвалила постанову про 70-ті роковини ліквідації Вірмено-католицької церкви в західній Україні, коли у 1945 році почалася масова ліквідація східно-католицьких церков. За постанову проголосували 240 із 351 народного депутата, зареєстрованого в сесійній залі. Згідно з постановою, вшанування пам'яті постраждалих внаслідок ліквідації Вірмено-католицької церкви в західній Україні було призначено на 25 жовтня. Міністерству освіти і науки України рекомендовано забезпечити проведення у середніх та вищих навчальних закладах лекцій про ліквідацію Вірмено-католицької церкви в Україні. (УНІАН)

■ Нагородили польський фільм

КИЇВ. – 29 жовтня головну нагороду 46-го Міжнародного кінофестивалю „Молодість“ та грошовий сертифікат на 10 тис. дол. отримав фільм Яна Матушинського „Остання сім'я“ (Польща). Найкращим фільмом програми „Сонячний зайчик“ стала стрічка „Тхеквондо“ (режисери Марко Бергер, Мартін Фаріна, Аргентина). Також відзнаку журі отримала стрічка „Тепла пора року“ (режисер Катрін Корсіні, Франція і Бельгія). („Укрінформ“)

■ Мінняли фальшиві доляри

КИЇВ. – Правоохоронці затримали двох зловмисників під час спроби збуту фальшивих долярів. Зловмисники намагалися продати 20 тис. підроблених долярів США за 10 тис. справжніх. Громадянин України разом з громадянином Республіки Білорусь домовилися про продаж зацікавленим особам підроблених купюр номіналом 100 дол. з розрахунку 50 справжніх доларів за 100 підроблених. Підроблені купюри вилучено. (УНІАН)

■ Ліквідували мережі борделів

КИЇВ. – У Львові та Харкові 29 жовтня ліквідували мережі борделів. Правоохоронці встановили директорів, адміністраторів, касирів, а також обслуговуючий персонал будинків розпусти. Клієнтами виявлених борделів були переважно жінки. Під час проведення обшуків затримано 110 молодих дівчат, які надавали сексуальні послуги за грошову винагороду. Вилучено 200 тис. грн., мобільні телефони, реклямну продукцію, записи про клієнтів та отримані гроші. Вартість сексуальних послуг становила до 3,500 грн. за годину. 40 відс. цієї суми залишалося у повіі. (УНІАН)

■ Сергій Тарута критикує НБУ

КИЇВ. – 6-10 жовтня під час зборів директорів Міжнародного Валютного Фонду у Вашингтоні позафракційний депутат Сергій Тарута запропонував учасникам зустрічі ознайомитися з брошурую, у якій на адресу Національного банку України (НБУ) та особисто його голови Валерії Гонтаревої висувалися серйозні звинувачення, зокрема у кризовому стані банківської системи, втраті довіри до банків з боку населення, причетності до фінансових операцій родини Віктора Януковича, співпраці з російськими банками. 13 жовтня у НБУ назвали брошуру збіркою неправдивої, провокаційної, викривленої інформації. Про підтримку НБУ заявила 30 жовтня Національна рада реформ. НБУ звернувся до Служби Безпеки України, Генеральної прокуратури та Національного антикорупційного бюро з проханням відкрити кримінальні провадження у зв'язку з розповсюдженням провокаційних матеріалів з голосливими звинуваченнями на адресу голови Національного банку України. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Університет заборонив плякати

ЧИКАГО. – Студенти католицького університету в Чикаго мусять змінити свій плякат проти абортів. Члени організації студентів-республіканців при ДеПол-Університеті хотіли розвісити плякати з написами „Ненароджені життя мають значення”. Але президент університету о. Деніс Голтшнайдер видав заяву 14 жовтня, кажучи, що університет заборонив ці плякати, бо вони „провокують рух „Чорні життя мають значення”. ДеПол є приватним університетом і тому Перша поправка до Конституції про свободу слова не обмежує його права заборонити деякі вислови. („The Washington Post”)

■ Знайдено похоронну плиту Ісуса

ЕРУСАЛИМ. — 26 жовтня дослідники оприлюднили інформації про знайдення похоронної плити, на якій лежало тіло Ісуса після його смерті. Згідно з біблійним переказом, тіло Ісуса Христа положено у вапнякову гробницю після його розп'яття. Знахідку виявлено під час відновлення церкви св. Гробниці в старій частині Єрусалиму. Церкву збудував імператор Константин 325 року на місці, де, як багато осіб вірять, був похований Ісус. Журнал „Нешинал Джеографік” фільмує цілий процес реставрації, який розпочався в червні, і покаже його на своєму телевізійному каналі цього місяця в серії „Експлорер”. („National Geographic”)

■ Рауль Валенберг визнаний мертвим

СТОКГОЛЬМ. – Шведський уряд 31 жовтня визнав мертвим героя Другої світової війни Рауля Валенберга, який допоміг врятувати 20 тис. мадярських євреїв від Голокосту, надаючи їм шведські пашпорти. Шведський дипломат зник 1945 року, коли був арештований спецслужбами СРСР. Советський уряд спершу заперечував свою причетність до його зникнення, але в 1957 році сказав, що Р. Валенберг помер у їхній тюрмі 1947 року. Швеція офіційно встановила дату смерті як 1952 рік, згідно з правилом, що дата смерті пропалим безвісти встановлюється через п'ять років після їхнього зникнення. Багато країн вшанували Р. Валенберга, включно з Ізраїлем, який визнав його одним з „праведників світу”. („Associated Press”)

■ Видано посібник на випадок вторгнення

ВІЛЬНЮС. – 28 жовтня уряд Литви видав 75-сторінковий посібник своїм громадянам, про те, як боронити країну на випадок російської агресії. Від часу анексії Криму в 2014 році це вже третій підручник такого роду, виданий урядом для свого населення, яке складається з 3 млн. осіб. Литва відновила призов на військову службу, збільшила свій оборонний бюджет та запросила НАТО розташувати більше війська в країнах Прибалтики. Посібник виданий тиражем 30 тис. примірників і буде розповсюджений в школах, бібліотеках та на інтернеті. В ньому написано, що Росія „в осному продовжує воєнну агресію проти України”, і підкреслюється важливість для цивільного населення мати сильну волю протистояння агресорові. Литва була під советською займанщиною в 1940-1991 роках. Впродовж перших 10 років 30 тис. литовських повстанців загинуло в боротьбі з військами НКВД в лісах Литви. Міністер оборони Юзас Олекас сказав у інтерв'ю для Сі-Ен-Ен, що „Президент Путін розуміє тільки силу проти сили”. („CNN”)

■ Папа підтвердив заборону жінкам

РИМ. – Папа Франциск підтвердив, що заборона жінкам стати священиками, мабуть, ніколи не буде знесена. Він сказав це на прес-конференції 1 листопада в літаку, яким він повертався до Риму зі Швеції. Шведська репортерка звернула увагу, що голова Лютеранської Церкви, яка вітала папу у Швеції була жінкою, і запитала, чи Католицька Церква дозволить на висвячення жінок. Папа Франциск відповів, що св. Папа Іван Павло II сказав останнє виразне слово в цій справі, маючи на думці папський документ з 1994 року, в якому виключалося цю можливість. У серпні Франциск створив комісію для вивчення питання про те, чи жінки можуть бути дияконами в Католицькій Церкві. („Reuters”)

Українські воїни пробігли марафон

ВАШІНГТОН. – 30 жовтня українські воїни, які пройшли курс реабілітації після поранень – Вадим Свириденко, Вадим Мазніченко, Дмитро Фесенко і Павло Степанов – успішно подолали 10-кілометрову віддаль 41-го марафону Морської піхоти США. Цього року забіг проходив у Арлінгтоні, Вірджинії – передмісті американської столиці, де розташована головна будівля Міністерства оборони США.

Українці почали біля комплексу Пентагону разом з тисячами інших учасників забігу. Уніформа української команди, до якої, крім воїнів, увійшли інші українські представники, мала національні кольори. Протягом кількох днів українці тренувалися на базі Морської піхоти США „Кванті-



На трасі марафону. (Фото: „Укрінформ”)

ко“ біля Вашингтону.

Вздовж пробігу військових підтримували групи українців з жовто-блакитними прапорами та стрічками.

Участь українців у цій події стала можливою завдяки підтримці з боку вашінгтонського філіялу міжнародного благодійного фонду „Allied Forces Foundation”, громадського фонду НАТО з реабілітації поранених, Посольства України в США та добровільних організацій.

У Вашингтоні українських бійців зустрічали у Посольстві України в США. Посол Валерій Чалий привітав українських воїнів та висловив подяку усім організаціям та добровільним групам, які допомагали в організації цієї поїздки.

„Укрінформ”



Посол Валерій Чалий привітав українських воїнів.

Козаки прийшли до Богдана Хмельницького

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 15-16 жовтня з ініціативи Гетьмана Українського козацтва Миколи Пантелюка на базі Черкаського крайового товариства Українського козацтва відбулася Міжнародна велика рада. У ній брали участь 500 осіб з Вінниці, Чернівців, Івано-Франківська, Ромен, Сум, Одеси, Полтави, окупованих Донецька, Луганська, Криму. На зібранні були присутні посланці з Хорватії, Молдови, Чехії.

Учні Черкаської гімназії ч. 31 ім. князя Святослава Хороброго, студентів та всіх бажаючих поповнити лави Українського козацтва було посвячено у козацата. Цій гімназії для шкільного музею було подаровано картину „Битва за Хазарію Святослава Хороброго”, а сотня ім. Петра Дорошенка з села Руська Поляна отримала ікону Архистратига Михаїла.

Навчально-виховному комплексі в селі Вікнене вручено сертифікат на 5,000 грн. за 20-річну активну співпрацю вчителів та учнів з козаками, розвиток козацької духовності, національних традицій, звичаїв і обрядів. Відзначені школа в селі Тернівка, сотня ім. Бог-

дана Хмельницького, що діє при Черкаському національному університеті ім. Б. Хмельницького, учасники війни проти Росії, меценати, добровольці.

Черкаське крайове товариство Українського козацтва в 2014-2015 роках надало найбільшу серед козацьких організацій України допомогу захисникам-воїнам. Козаки Черкащини відправили українським бійцям, які стримують російсько-терористичні війська, десятки автомобілів, матеріальну допомогу на мільйони гривень.

Козаки-активісти співпрацюють з Українською Православною Церквою Київського Патріархату. Головою Синодального Управління духовно-патріотичного виховання у Збройних Силах України та інших військових формуваннях України є Митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан.

Міжнародна велика рада обговорила звернення до вищих органів держави щодо українського статусу окупованого Донбасу. Було розглянуто й затверджено проєкт спорудження в Черкасах пам'ятної стели Козацької слави. Найактивніші старшини та козаки отримали чергові козацькі військові звання та нагороди.



Міжнародна велика рада Українського козацтва. (Фото: Олександр Костирко)

Нагородили ректора УКУ

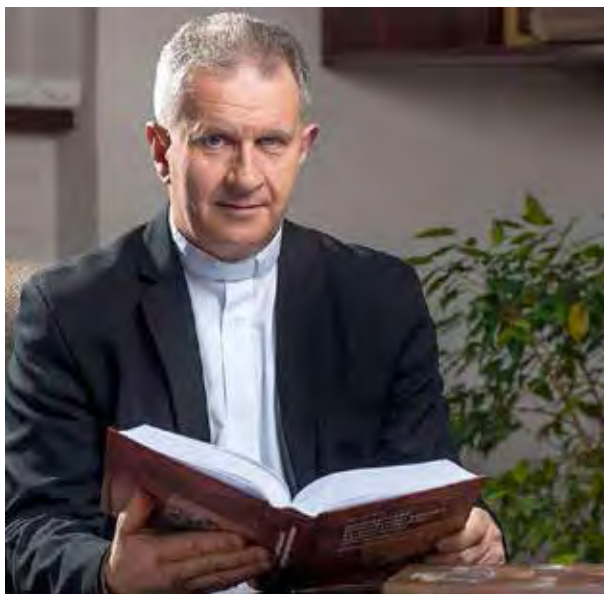
ВАШІНГТОН. – Ректора Українського Католицького Університету о. д-ра Богдана Праха відзначено премією Міжнародної фундації Тетяни і Омеляна Антоновичів за книгу „Духовенство Перемиської єпархії та Апостольської адміністрації Лемківщини“. Церемонія вручення нагороди відбулася 22 жовтня в Посольстві України в США.

Праця о. Б. Праха присвячена подіям 1939-1989 років, коли Українська Католицька Церква пережила воєнне лихоліття, радянські, німецькі та польські репресії й насильну ліквідацію, ув'язнення, заслання та депортації духовенства і вірних. Робота над книгами тривала понад 20 років. Автор розшукав, зібрав, упорядкував і розшифрував цінні, а часто й крихітні матеріали та свідчення, створив багатий збір первинних документів, з яких скористається не один науковець, дослідник і письменник.

На урочистому вечорі з нагоди вручення нагороди д-р Марта Богачевська-Хом'як розповіла, що за останні декілька десятиріч років нагорода відзначила здобутки достойних осіб у різноманітних сферах людської діяльності – літераторів, істориків, лікарів, політиків, видавців, політологів, журналістів, високого рівня педагогів.

„Підґрунтя кожного вибору завжди одне й те саме – кожен лавреат зробив вагомий внесок у знання або розуміння України як культурної так і політичної цінності, – зазначила д-р М. Богачевська-Хом'як. У подячному слові о. Б. Праха зазначив, що робота над дослідженням була масштабною. У архівах та спілкуваннях вдалося зібрати 5,000 свідчень, 100 тис. архівних матеріалів. У лютому цього року за цю працю о. Б. Праха також був відзначений Олександрівською премією родини Гудзяків „Ad fontes“.

О. і Т. Антоновичі створили свою фундацію наприкінці 1980 року у Вашингтоні, де вони тоді жили, щоб допомагати розвитку культури



Ректор Українського Католицького Університету о. д-р Богдан Прах. (Фото: Олександр Ласкін)

України, включно з українською літературою, історією, релігією, гуманітарними науками, щоб підтримувати і заохочувати досягнення у цих ділянках і підтримувати порозуміння між українськими та американськими народами.

Нагороду вручають щороку. За роки існування Фундації було вручено понад 60 нагород, серед лавреатів якої Орест Субтельний, Дейвід Сондерс, Роберт Конквест, Збігнев Бжезінський, Богдан Гаврилишин, Ярослав Дашкевич, Юрій Андрухович, Ліна Костенко, Оксана Забужко, Богумила Бердиховська, Тімоті Снайдер, Владика Борис Гудзяк та інші.

Прес-служба УКУ



Учасники вручення нагороди о. д-рові Богданові Прахові. (Фото: Посольство України в США)

Канада підтримує рятувальні служби в Україні

ОТАВА. – 19 жовтня Конгрес Українців Канади відправив 10 машин швидкої допомоги в Україну в рамках проекту „Швидкі для України“. Проект заснований в 2015 року у відповідь на важку гуманітарну ситуацію, яка склалася в Україні в результаті війни, яку Росія розпочала проти України. Чотири машини швидкої допомоги будуть передані клінікам в Харкові, три – в Луганський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф в Севе-родонецьку, інші – лікарням в Тернополі, Чернівцях та Харкові.

„Від імени проекту „Ukraine Appeal“ Конгресу Українців Канади я щиро дякую нашим партнерам та прихильникам по всій Канаді, які забезпечили, що ці машини відправлені в Україну“, – заявив голова проекту Джон Голук.

Міністер праці та зайнятості Канади Марі Енн Мігичук сказала: „Я пишаюся нашою працею з Джоном Голуком та його командою щодо постачання допомоги нашим друзям в Україні в цей час потре-

би. Я дякую Конгресові Українців Канади, провінційним урядам Манітоби та Саскатчевану та всій українсько-канадській громаді за їхню невтомну працю“.

Міністер закордонних справ Канади Стефан Діон оголосив, що канадський уряд надасть 40 тис. дол. на підтримку проекту. В результаті було відправлено дві додаткові машини швидкої допомоги та забезпечено технічне обслуговування машин.

КУК



Канада подарувала Україні машини швидкої допомоги.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Урядова партія Грузії має більшість

ТБІЛІСІ. – У другій турі виборів, які відбулися 31 жовтня, урядова партія Грузії здобула 48 із 50 місць в парламентах. У першій турі три тижні раніше вона виграла 67 із 150 місць. Тепер партія „Грузинська мрія“ має абсолютну більшість в парламентах. Її заснував магнат Бідзіна Іванішвілі, котрий здобув своє багатство в Росії. Опозиційна партія Об'єднаний Національний Рух (ОНР) очолена колишнім президентом Михайлом Саакашвілі. Хоч йому відібрано громадянство після того, як він став головою державної адміністрації Одещини, він надалі має вплив в ОНР, який критикує правлячу партію як витвір російського олігарха. Обидві партії мають прозахідну орієнтацію, але „Грузинська мрія“ хоче відновити взаємини з Росією. („Miami Herald“)

■ Білий Дім не критикує директора ФБР

ВАШІНГТОН. – Представник Білого Дому Джаш Ернест не висловив своєї думки 31 жовтня про рішення директора Федерального Бюро Розслідувань (FBI) Джеймса Комей повідомити Конгрес, що FBI знову відкрило свої розслідування щодо демократичного кандидата у президенти Гиларі Клінтон за те, що вона вживала свій приватний комп'ютер для електронної пошти, коли була Державним секретарем США. Дехто критикував директора FBI за те, що він оприлюднив цю новину так близько до президентських виборів. Але Дж. Ернест сказав, що Дж. Комей є чесним чоловіком, і що Президент Барак Обама не вірить що він намагався вплинути на президентські вибори. („Business Insider“)

■ У Москві пом'янули жертв сталінізму

МОСКВА. – Сотні осіб вийшли в холодний день 29 жовтня у Москві, щоб пом'янути жертв сталінської доби, відчитуючи імена осіб вбитих під час Великого терору. Церемонію організувало Товариство „Меморіал“ навпроти колишнього будинку КГБ, де тепер знаходиться Федеральна Служба Безпеки. Історики обчислюють, що 20 млн. осіб згинувло під час трьох десятиліть владі Сталіна аж до його смерті в 1953 році. Церемонія відбулася за день перед Днем пам'яті жертв політичних репресій, який уряд офіційно не святкує. Приблизно 20 дипломатів від США, Європи та Канади взяло участь у складенні вінків в пам'ять жертв. Минулого місяця уряд заявив, що „Меморіал“, яке заснував колишній дисидент Андрій Сахаров 1989 року, є „чужоземним агентом“. („AFP“)

■ Китай зустрів тайванського політика

ПЕКІН. – Президент Китаю Хі Цінпінг зустрівся 1 листопада з провідником опозиційної партії Тайваню Гунг Гсю-чу. Зустріч в Пекіні була знаком Китаю тайванському уряду, що він не матиме доступу до найвищих можновладців на материку, якщо він не визнає, що Тайван є частиною Китаю. Кілька місяців тому комуністичний Китай зірвав всі взаємини з Тайваном. В додатку, він намагається дипломатично ще більше ізолювати цей острів, забороняючи доступ Тайвану до міжнародних зібрань. Представник тайванського уряду Алекс Гванг сказав, що уряд позитивно сприймає „всі нормальні людські взаємини“ з Китаєм. Однак він додав, що всі політичні партії повинні „стояти з народом“ і підтримувати політику уряду. Він сказав, що тільки уряд має повноваження підписувати договори в імені Тайвану. („Associated Press“)

■ Американці вважають ЗМІ упередженими

ГЕМДЕН, Коннектикат. – Відомий Інститут опитування при Квініпіак-Університеті оприлюднив 19 жовтня висліді опитування осіб, котрі правдоподібно голосуватимуть на президентських виборах 8 листопада. Більшість з них (55 відс. проти 42) вважають, що засоби масової інформації (ЗМІ) є упереджені проти республіканського кандидата Дональда Трампа. Найбільше ця думка переважає серед республіканців: 88-8 відс. Незалежні виборці подібно думають: 61-37 відс. Однак, велика більшість демократів (77-20 відс.) вважає, що ЗМІ не є упереджені. (poll.qu.edu)

Соціологія для Росії – зайва наука

Міністерство юстиції Російської Федерації внесло соціологічну службу „Аналітичний центр Юрія Левади“ у список некомерційних організацій, котрі нібито виконують функції чужоземних агентів. Нічого дивного: незалежні від держави науки, невіддільні панівній ідеології в Росії, завжди оголошувалися ворожими і по-варварськи переслідувалися. Так було колись з генетикою, з кібернетикою, з термінологією, тепер ось невгодною стала соціологія. Звісно ж, не всяка, а тільки справді професійна, об'єктивна, вірна життєвій правді. Саме завдяки цим якостям Центр Юрія Левади здобув рідкісний в Росії авторитет невіддільного, політично й ідеологічно незаангажованого академічного осередку.

Нагадаємо нашим читачам дещо з біографії Ю. Левади. Він є сином відомого українського прозаїка і драматурга Олександра Левади. Народився у Винниці. Війну родина пережила в Сибіру, по війні Юрій здобув фах соціолога у Московському університеті ім. Михайла Ломоносова, працював у різних наукових інститутах. У 1969 році був позбавлений звання професора „за ідеологічні помилки у своїх лекціях“. У спеціальній записці на адресу Центрального комітету Комуністичної Партії Радянського Союзу перший секретар Московського міського комітету партії Віктор Гришин писав, що „лекції Ю. Левади не базуються на марксистсько-ленінській ідеології, в них відсутній класовий підхід до суспільних явищ, відсутня критика буржуазних теорій“ тощо.

В часи горбачовської „перестройки“ соціологічний Центр Ю. Левади здобув загальне визнання своїми відкритими для суспільства дослідженнями, котрі пришвидшували політичне дорослішання народу, так фатально загальмованого советською ідеологічною оманю.

Цей набутий чесною науковою працею авторитет перестав бути потрібним, коли до влади прийшов Володимир Путін, колишній кагебіст і заклятий ворог демократії.

Особливо тяжкі для Центру часи настали в період української Революції Гідності, оскільки про її причини проф. Ю. Левада говорив не те, що хотіла чути кагебістська кремлівська верхівка. З її руки московський „Антимайдан“ звернувся до Міністерства юстиції з вимогою заборонити діяльність „Левада-центру“ в Росії.

„Мене це приголомшило, – розповідає нинішній керівник Центру Ю. Левади, доктор філософських наук Лев Гудков. – І не тішить, що ми тут не унікальні, бо чужоземними агентами в Росії вже визнано майже 140 некомерційних громадських організацій. Але знищення „Левада-центру“ – це знищення незалежності соціологічних досліджень в Росії“.

Тавро „чужоземного агента“ легко було причепити „Левада-ценрові“ ще й у зв'язку з його науковою співпрацею з Вискансинським університетом у США. Тепер така співпраця з американцями в Росії вже вважається „зрадою“.

Однак, головна причина нагінок на „Левада-центр“ – його принципова відмова подавати такі результати соціологічних опитувань, які потрібні Кремлеві.

ІСТОРІЯ

Остання подорож: 423 жертви

Левко Хмельковський

У мене зберігся пакет прозірок з морської подорожі у 1982 році по Чорному морю на пароплаві „Адмірал Нахімов“, який затонув у 1986 році з численними жертвами. Пригадалося, як у Ялті до нього прийшли німецькі туристи і почали фотографувати білий борт корабля. Я був зацікавлений, теж підійшов і побачив, що на стіні під фарбою видніється стара назва корабля „Берлін“.

Пароплав „Берлін“ був збудований у Німеччині 1925 року і служив на трансатлантичній лінії. В роки Другої світової війни був шпитальним судном і затонув 1945 року в Балтійському морі. Його підняли з морського дна, відновили і з новою назвою пустили на Чорне море. Звідти пароплав виходив у 1962 році під час Карибської кризи, щоб перевезти на Кубу радянських воєнків. На турецькому кордоні пароплав зупинили для контролю і капітан збрехав, що везе молодих чоловіків до Куби на польові роботи. Повірили.

Не можу визнати назву „Адмірал Нахімов“ вдалою для долі великого корабля. Сам адмірал Павло Нахімов і уся Кримська війна 1854 року, коли він загинув, були неславою для Росії, яка вдалася до агресії в Криму. Спочатку Чорноморська флотія Росії потопила турецьку ескадру в Синопській бухті, але 4 січня 1854 року Британія та Франція ввели свої ескадри в Чорне море й оголосили Росії війну. Австрійська імперія теж висунула Росії ультиматум про вивід її військ з Молдови та Валахії. Росія опинилася в повній політичній ізоляції.

22 травня союзники взяли стратегічно важливі висоти біля Севастополя, а 27 серпня заволоділи ключовим пунктом оборони міста — Малаховим курганом, де й загинув адмірал. Подальший спротив не мав сенсу. Росіяні затопили свої кораблі й залишили Севастополь. Росія втратила право мати військову флотію на Чорному морі, а також фортеці й прибережні арсенали, публічно відмовилася від претензій на Молдову, Валахію та південну Бессарабію. Плян розширення впливу Росії на південь провалився.

То пароплав назвали на честь поразки?

Пригадався вересень 1986 року, коли я був на похороні Зої Товстопят – дружини мого знайомого Віталія. У ті дні поховали 359 чоловіків, жінок і дітей, які загинули під час катастрофи пароплава біля Новоросійська 31 серпня 1986 року. На Черкащині загинули Борис Богданович, Таня Вавренчук, Володимир Дячевський, Світлана, Юрій і Володимир Микулинські, Валентина Росочинська, Анатолій і Лариса Таранюки. Ще 64 особи залишилися навіки в глибині моря. Під час рятувальних робіт загинули два військові водолази.

У країні не було оголошено жалоби. Чутки про трагедію просочувалися неофіційно. І це було звичним для СРСР, як і сама катастрофа була типово радянською. Пароплав на виході з Новоросійська зіткнувся з великим транспортним судном „Петро Васів“, яке везло зерно з Канади. На час зіткнення пароплав мав би бути вже далеко в морі, але капітан Вадим Марков його вихід затримав, тому що десь загуляв генерал Олександр Крикунов – начальник Управління КГБ в Одеській області, який подорожував з сім'єю в каюті-люкс. Генерал міг би наздогнати пароплав на портовому катері, але капітан боявся його гніву.

Коли рушили з порту, В. Марков пішов в гості до генерала, а замість себе залишив другого помічника Олександра Чудновського. Вантажний корабель наближався і його капітан Віктор Ткаченко не відривав зору від екрану радару, а коли подивився вперед, то побачив, що до пароплава залишилися лічені метри. Експерти вважають, що він бачив на екрані сигнал іншого судна, а також дані японського обладнання на містку не відповідали даним радянських приладів. Про це було відомо й раніше, але небезпеку зневажили. Через затримку пароплава в Новоросійську (запізнення генерала) вантажному судну звелі чекати на вихід пароплава в море, але це теж зневажили, бо, мовляв, портові служби чекають на його розвантаження. У порту диспетчери не стежили на радарх за зближенням суден.

Після удару пароплав затонув через вісім хвилин. Сотні пасажирів були заблюковані в своїх каю-

(Закінчення на стор. 9)



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.



Пароплав „Адмірал Нахімов“ в Новоросійську. (Фото: Левко Хмельковський)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Готуємось до Конвенції СУА

Союз Українок Америки (СУА) проводить свої конвенції щотри роки у різних містах США, де існують відділи СУА. XXXI Конвенція відбудеться в День пам'яті 2017 року в Тампі, Флориди, де діє 124-ий Відділ СУА. На Флориді діють також відділи СУА – 17-ий у Маямі, 56-ий у Норт-Порті та 136-ий в Нейпелсі. Членки цих відділів увійшли до Конвенційного комітету і активно почали працювати, щоб конвенція була діловою, цікавою та приємною для усіх учасниць та гостей.

Найстарший 17-ий Відділ СУА на Флориді заснований в Маямі в 1952 році, куди вже від 1949 року почали прибувати українці. Спершу було створено Американський Український Клуб, потім побудо-

вано Українську католицьку церкву, організовано українську танцювальну групу, Товариство сеньйорів та 17-ий Відділ СУА. Також було побудовано Українську православу церкву. Новоприбулі українці з „четвертої хвилі“ доповнили ряди поселенців і духовне та суспільне життя продовжилося.

Щороку Маямі відвідують 15 млн. туристів! Тут є білі пляжі, теплі води океану, тропічні дерева, тематичні парки, звіринець, державний парк первісної природи. Центр мистецтва має балет, оперу, оркестру. Є також багато музеїв.

**Оксана Пясецька,
Віра Боднарук,
Маямі, Флориди**



Конвенційний комітет СУА.

Разом зможемо більше



Міністер освіти та науки України Лілія Гриневич. (Фото: Прес-служба УКУ)

Цього року добігає до кінця перша кампанія з розвитку Українського Католицького Університету (УКУ) „Нове покоління для нової України!“. У США та Канаді розпочалися благодійні вечори, які збирають небайдужих людей, що розуміють важливість вищої освіти для розвитку українського суспільства. Такі зустрічі приятелів вже відбулися у Калгарі, Лос-Анджелесі, Бостоні, Філадельфії та Чикаго. Попереду Монреаль (5 листопада), Торонто і Нью-Йорк (6 листопада), Ванкувер (11 листопада) та Київ (3 грудня).

У 2010 році, коли УКУ розпочав кампанію збору фондів для розвитку, багатьом це завдання здавалося нездійсненним. В УКУ діяло два факультети, шість основних освітніх програм. Завдяки підтримці благодійників з різних країн та континентів за сім років вдалося побудувати студентський колегіум,

навчальний корпус, унікальну університетську церкву св. Софії Премудрости Божої, розпочато будівництво Центру ім. Митрополита Андрія Шептицького.

УКУ значно розширив навчальну, наукову та формацийну програму. Університет зараз має шість факультетів, вісім бакалаврських, 19 магістерських та аспірантських програм, 22 освітніх інститути та центри. Триває виховання нового покоління, навчання, наукова і суспільна праця, духовне життя.

Президент УКУ Владика Борис Гудзяк запевнив: „УКУ продовжуватиме, свідчити та служити, формувати нове покоління для нової України. Запрошуємо здійснювати мрії разом з нами“.

Почесними гостями цього річчя благодійних вечорів на підтримку УКУ є Міністер освіти та науки України Лілія Гриневич, Міністер фінансів України у 2014-2016 роках Наталія Ярьсько, відомий тележурналіст Віктор Маларек, професор Варшавської вищої школи економіки Лешек Бальцеревич, президент УКУ Владика Б. Гудзяк та ректор УКУ о. Богдан Прах.

Свою музику та тепло пісень гостям впродовж вечорів даруватимуть Оксана Муха, Софія Федина та провідник популярного гурту „Мандри“ Сергій Фоменко (Фома).

Додаткову інформацію можна отримати в Українській католицькій освітній фундації: у Чикаго тел. 773-235-8462, електронна пошта usef@usef.org, у Торонто тел. 416-239-2495, електронна пошта usef@usef.ca

**Українська католицька освітня фундація,
Чикаго**

Завершили зустрічі учнів Мітенвальдської гімназії

У 1946 році в таборі для утікачів з СРСР, в містечку Мітенвальд, Баварія, були створені громадські та молодіжні об'єднання, школи, Пласт, Спілка Української Молоді, спортивні дружини та інші організації. Наші батьки хотіли дати своїм дітям якнайбільше стабільності після війни. В школі ми пізнали наших ровесників і нав'язали дружбу на все життя.

Приїхавши до Америки, ми не хотіли втрачати зв'язку з приятелями нашої юности і створили Товариство колишніх учнів Мітенвальдської гімназії. Перший з'їзд відбувся у 1973 році на „Верховині“ в Ілен-Спею, Нью-Йорк, а пізніше довгими роками наші з'їзди відбувалися на Союзівці. Там ми зустрічали наших старих приятелів та їхні родини. Наша організація також видала чудову книжку спогадів про табір „Мітенвальд 1945-1951“. У той час у з'їздах брали участь понад 100 членів.

Але час минав, багато товаришів вже відійшли у вічність, а іншим через вік важко їхати у далеку дорогу. У 2010 році ми з'єдналися із Зальцбургською гімназією, а в 2014 році долучилися до з'їзду інших таборів з Німеччини та Австрії. Але наша присутність на з'їздах далі була незадовільна. На останніх з'їздах від Мітенвальдської гімназії було 3-5 осіб.

У касі нам залишилося 3,100 дол. і управа товариства, до якої входили члени двох останніх каденцій від 2012 до 2016 років, вирішила розв'язати наш комітет, а гроші передати на потреби сиріт, котрих батьки загинули, або були тяжко поранені в боях на Донбасі.

Ми дістали рекомендацію від Української Федерації у Філадельфії, яка займається допомогою в Україні. Член нашої гімназії Ярмо Козак поїхав в Україну і передав ці гроші о. Степанові Сусові, який є капеляном при українському військовому капеланстві та Центру опіки сиріт Львівської Архиепархії Української Греко-Католицької Церкви. Цього року центр провів табори для жінок та дітей, які втратили своїх чоловіків на сході України. У тих таборах брали участь 70 родин з усіх областей України.

**Надія Лучанко,
Філадельфія**



З'їзд учнів Мітенвальдської гімназії на Союзівці у 2005 році.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято української католицької парафії відбулося у Пармі

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – Храмове свято Української католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці святкували 16 жовтня. Літургія розпочалася співом у виконанні парафіяльного хору, яким уже 17 літ керує Оля Чепак. Служили Владика-емерит, перший Єпископ Пармської католицької єпархії Роберт Москаль, парох церкви о. крилошанин Михайло Дроздовський, о. Михайло Кулик та о. митрат Іван Стівінський.

Свято продовжили у парафіяльній залі мистецькою програмою, яку вели Христина Скабик та Оксана Коровай. Розпочався концерт духовною піснею „Оранта-Марія” у виконанні молоді солістки Христини Мігеліч, яка спеціально прибула до Парми з Чикаго, де нині мешкає і працює.

Продовжила програму молодша група дитячого хору церкви під орудою О. Чепак. Відтак до молодшої групи приєдналася середня, а потім – старша, далі – юнацький ансамбль. І утворився на сцені великий хор чисельністю понад



Зведений хор дорослих і дітей. (Фото: Василь Романчук)

100 дітей і підлітків у різнобарвних українських строях кожної з груп.

Доповнили виступ музичне оформлення Зиновія Чайківського та акомпанімент скрипачки-віртуоза, голови парафіяльного

хору Марти Малюци, дочки відомого композитора Степана Малюци, автора упівської пісні „Гей, Степами”.

Завершив свято зведений хор дорослих і дітей, у виконанні якого

прозвучало кілька відомих українських пісень, а наостанок стогло-со лунав державний гімн України.

Святкове слово мав о. М. Дроздовський. Святковий обід благословив Владика Р. Москаль.

„Лісові Чорти“ провели раду на пластовій оселі в Онтаріо

Іриней Юрчук

ГРАФТОН, Онтаріо. – 24-25 вересня на пластовій оселі відбулася чергова рада пластового куреня „Лісові Чорти”. На наради з'їхалось близько 60 членів молодшого і старшого куренів з осередків Торонто, Монреаль, Нью-Йорк, Чикаго, Дітройт, Клівленд, Бостон, Філадельфія, Вашингтон, Лос-Анджелес і Львів.

Курінь „Лісові Чорти” створився в Карпатах 1922 року і сьогодні має

приблизно 275 членів по цілому світі – в Україні, Австралії, Аргентині, країнах Європи, в США і Канаді. Завданням „Лісових Чортів” є праця з молоддю, щоб виховати свідомих провідників для української громади в діаспорі і Україні.

На раді пластуни обмінялися новинами свого життя, обговорили питання пластової діяльності, заслухали звіти уступаючого проводу, накреслили нові спільні дії та обрали наступних провідників молодшого і старшого куренів.

Під час нарад провід куреня представив цікаву статистику про активність членів в пластовому, громадському і професійному житті. Присвячено особливу увагу проведено прогулянок для юнацтва в ділянках скелелазіння, каякарства та екології. Також обговорено справу помочі воякам на східній Україні.

Після цілоденних дискусій пластуни вирушили на традиційну ватру, де відбулося надання курінних відзначень і підвищень, а також прийняття нових членів. Ватра про-

довжувалася майже до ранку з веселими розповідями під звуки пластових пісень.

25 вересня представлено програму діяльності на наступних два роки, прийнято резолюції та обрано нову команду. До проводу старшого куреня увійшли Євген Дуваляк (курінний), Роман Мушка, Володимир П'ясецький і Михайло Гадач. До проводу молодшого куреня обрані Ілля Микитин (курінний), Адріян Подпірка, Данило Степчук і Віктор Подпірка.



Учасники ради пластового куреня „Лісові Чорти” на пластовій оселі в Графтоні, Онтаріо.

Сестрицтво приготувало святковий обід

Левко Хмельковський

САВНТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі. – Святкова Архиерейська Літургія в Українській православній церкві св. Андрія Первозваного зібрала 16 жовтня повний храм людей. Участь у Службі Божій з нагоди свята Покрови Божої Матері, переборюючи обтяжливу хворобу, взяв Митрополит Української Православної Церкви США Антоній.

Літургію служили оо. Юрій Сівко, Іван Лишик та о. Віталій Павликівський

з Української православної церкви св. Володимира в Нью-Йорку, який виголосив проповідь, віддаючи шану героїзмові українського воїнства в усі часи боротьби за незалежність України.

Потім усі перейшли в сусідній будинок, де Сестрицтво св. Софії на чолі з Лесею Сівко приготувало святковий обід. Куховарили Оксана Іваночко, Кристина Пусинська, Михайло Максимів, Галя Козлюк, Мирослава Козлюк.

Трапезу благословили спільною молитвою оо. Ю. Сівко та В. Павликівський.



Обід на свято Покрови приготували (зліва): Мирослава Козлюк, Галя Козлюк, Леся Сівко, Кристина Пусинська, Оксана Іваночко. (Фото: Левко Хмельковський)

КУК розпочав кампанію фінансової підтримки

ВІНІПЕГ, Манітоба. – Конгрес Українців Канади (КУК) 1 листопада розпочав Національну кампанію фінансової підтримки. Впродовж листопада добровольці місцевих відділів та провінційних рад КУК зв'яжуться з жертводавцями та організаціями з проханням фінансово підтримати пріоритетні програми та проекти КУК, в тому числі освітні та благодійні акції.

В минулому році КУК здійснив чимало успішних програм та проектів – в тому числі десят-

ки заходів святкування 125-ліття української імміграції до Канади. КУК ініціював та здійснив туру Посла України в Канаді Андрія Шевченка та президента КУК Павла Грода. Відбувся ряд заходів щодо підвищення взаємодії та взаємозв'язку в українсько-канадській мистецькій громаді, поглиблення та поширення знань про інтернування українців в Канаді та про Голодомор.

В наступному році одним з пріоритетних завдань КУК буде надання послуг новоприбулим

імігрантам, особливо проживаючим у віддалених та менш населених місцевостях. КУК визнає потенціал молоді і розвиватиме менторські та провідницькі програми. Знаючи цінність українських освітніх програм, КУК розроблятиме іноваційні способи надання української освіти в Канаді. Лекції в Голодомор будуть включені в шкільні програми по всій Канаді. КУК підтримує встановлення Меморіалу жертвам комунізму в Отаві.

Пожертви можна подати елек-

тронно на веб-сторінці: www.ussc.ca/donate, вказуючи на USSC National Campaign, поштою до Головного бюро КУК у Вінніпезі: 203-952 Main St., Winnipeg MB, R2W 3P4) або особисто до добровольців USSC National Campaign у місцевих громадах.

Фонди, зібрані в Національній кампанії, будуть порівну поділені між централею КУК та місцевими відділами й провінційними радами, які братимуть участь в кампанії.

КУК

Леонід Рудницький виступив з доповіддю про Івана Франка



Академік Леонід Рудницький. (Фото: Стефан Фартушок)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – З нагоди 160-ліття від дня народження Івана Франка на форумі Релігійного Товариства Українців Католиків „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка професор Ла Сальського університету Леонід Рудницький виступив з доповіддю „Іван Франко – міст між двома світами“.

Він розпочав з огляду найновіших публікацій, присвячених І. Франкові, які побачили світ до згаданого ювілею. Відтак, Л. Рудницький проаналізував подвійну роль поета як носія культури до українського народу і рівночасно як посла української культури до західної Європи, адже таким чином він став своєрідним мостом між обома.

На думку доповідача, найважливішим чинником тут є франкові переклади літературних творів різних країн Європи на українську мову, але і також часто проігнороване, а навіть занедбане його сприяння українській літературі у пошуку свого місця в інших народах, особливо в німецько-

мовному світі.

За словами Л. Рудницького, медіаторство Франка між Україною та світом найкраще символізує його зусилля популяризувати між українським загалом творчість німецького генія Йогана Вольфганга Гете, а у німецькому світі творчість Тараса Шевченка.

Доповідач ґрунтовно проаналізував головні теми та мотиви, що їх І. Франко розвинув у своїх творах, а це пошук нової людини та її взаємини з Богом, створення повноцінної української людини, вирізьбленої із маси, невіддільності загальнолюдських ідеалів від національної ідеї.

У своїм прагненні створити нову, повноцінну українську людину європейського формату І. Франко зробив рівночасно вагомий внесок у формування образу України у світі. „Іван Франко став сьогодні таким же об'єднуючим чинником в житті українців як Тарас Шевченко: український народ, на 25-му році своєї незалежності іде у мандрівку століть з печаттю його духа“, – підсумував Л. Рудницький.

Товариство „Свята Софія“

Остання подорож...

(Закінчення зі стор. 6)

тах. У воді тривала боротьба за виживання і сильніші відбирали плавальні засоби у слабших, у жінок. Рятувальні засоби були не готові до використання. Тренувань з залогою і пасажирями не проводили і люди не знали, де шукати порятунку. Почалася паніка.

О. Чудновський зачинився у своїй каюті і не вийшов до свого кінця. Він був досвідченим мореплавцем і вже 12 років працював на посаді другого помічника, маючи вищу військово-морську освіту, але не маючи шансів на службу кар'єру, бо його рідні жили за кордоном, а це в СРСР було вадою для моряка.

Генерал КГБ з родиною загинув. На порятунок прийшли лоцманський катер, який вийшов зустрічати вантажне судно, ще деякі портові кораблі. Але їх було мало. Рятувальний загін існував лише на папері і не мав суден для виходу в море. На пароплаві налічувалося 2,143 людини. Рятувальна акція тривала понад чотири години і за цей час більшість людей у воді померла, переважно від охолодження. Моя знайома З. Товстопят теж була знайдена у воді неушкодженою, але мертвою.

У моєму житті це була вже друга втрата на Чорному морі. До нашого Головчинецького спеціального дитячого будинку ім. Сталіна навідувалися військові „покупці“ і забирали музикантів до своїх оркестрів як вихованців, щоб потім вони грали там й надалі. З моєї кляси забрали Федора Ларіонова і Володимира Власюка. Вони загинули на трофейному

лінійному кораблі „Новоросійськ“ (попередня назва в Італії „Джуліо Чезаре“), який затонув у Севастополі 29 жовтня 1955 року і забрав з собою 829 моряків. Це було таємницею багато років.

Після катастрофи пароплава „Адмірал Нахімов“ обидва капітани були засуджені на 15 років позбавлення волі кожен, але через п'ять років помилувані. В. Ткаченко узяв прізвище дружини Тальбор і виїхав з нею до Ізраїля, де загинув разом з своєю яхтою біля Канади. В. Марков жив в Одесі і помер 2007 року. Пароплав „Адмірал Нахімов“ лежить на глибині 47 метрів у Цемеській бухті біля Новоросійська. Вантажник „Петро Васів“ списаний і проданий до Бангладеш на метал.

Хто ж винний у катастрофі? Я наведу думку старшого помічника капітана Євгена Боровлева, який вижив у ту страшну ніч. Він 50 років служив на флоті, очолював залоги пасажирських суден „Молдавія“ і „Абхазія“, але через конфлікт з партійним комітетом був „засланий“ на старий „Адмірал Нахімов“. Капітан В. Марков теж був „засланцем“ на пароплаві, бо партійний комітет скасував його закордонну візу. Пароплав з його жалюгідним технічним станом теж не міг вийти за кордон. Є. Боровлев вважає: „Катастрофа стала продуктом системи соціалізму, тоталітарної держави, де правив не закон, а наказ, найчастіше недолугий. Наказ номенклятурного працівника, який був призначений обласним або центральним комітетом партії, і в питаннях, за які він мав відповідати, нічого не тямив. Таке „правління“ й призводило до катастроф“.



Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує

на презентацію роману

«Любовне життя»

(Видавництво Старого Лева, Львів, 2015. 240 с.)

відомої української письменниці

д-р Оксани Луцишиної

(The University of Texas at Austin)

Оксана Луцишина - авторка кількох книг віршів та збірок малої прози, дослідниця творчості Бруно Шульца та Вальтера Беняміна, у своєму другому романі «Любовне життя» розповідає пронизливу історію про любов і вигнання. Йора зустрічає Себастьяна – і саме з цієї зустрічі починається її інше, справжнє життя. Ключем до роману «Любовне життя» є, зокрема, колода карт Таро, але водночас це реалістична сюжетна «емігрантська» проза з виразно окресленою соціальною проблематикою.

У суботу, 12 листопада 2016 року о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Експерт з мов поділилася досвідом з освітянами Альберти

ЕДМОНТОН, Альберта. — 18-21 жовтня 2016 на запрошення Методичного центру української мови (МЦУМ) та International and Heritage Language Association (IHLA) в Альберті з візитом перебувала д-р Моніка Перена, президент Linguarum – міжнародної організації, метою якої є збереження та популяризація мов у світі.

Д-р М. Перена є спеціалістом з каталонської філології та французьких студій і наразі обіймає посаду заступника директора департаменту з питань мови та багатомовності Міністерства освіти Каталонії. Вона відповідає за розробку, впровадження та нагляд за дотриманням мовної політики в освітній системі провінції Каталонія.

Д-р М. Перена ділилася з вчителями та професурою Едмонтону своїм досвідом у галузі викладання мов, підготовки вчителів, розроблення мовних програм, навчальних матеріалів, а також контролю



Зустріч з працівниками Методичного центру української мови (зліва): д-р Моніка Перена, д-р Алла Недашківська, д-р Оленка Білаш та докторант Олена Сіваченко.

та оцінки рівня володіння чужинською мовою.

Під час своєї візити д-р М. Перена провела робочий семінар „Автономне навчання: нові підходи в оціню-

ванні вивчення мови”, а також прочитала лекцію „Каталонська школа: основа для багатомовності”. На семінарі, спонсорами якого виступили МЦУМ та католицькі школи

Едмонтону, були присутні понад 30 вчителів та викладачів чужоземних мов зі шкіл та вищих навчальних закладів Едмонтону та ближніх міст. На семінарі д-р М. Перена поповнила знання присутніх про мовні дискриптори, описані в Загальноєвропейських рекомендаціях з мовної освіти, та зосередилася на методах оцінювання та самооцінювання як засобах сприяння розвитку автономії учнів у процесі вивчення чужоземних мов. Її виступ викликав в аудиторії жваву дискусію, обмін досвідом та виявив низку проблем, з якими вчителі зустрічаються на заняттях з чужоземних мов.

Лекція, спонсорована МЦУМ та відділом сучасних мов та культурознавства Університету Альберти, зібрала аудиторію з професорсько-викладацького складу, аспірантів, представників IHLA та місцевих громад. Під час лекції д-р М. Перена окреслила мовну ситуацію в Каталонії й на конкретних прикладах показала, як політика багатомовності впроваджується в освітню систему провінції. Лекцію було завершено розмірковуваннями про переваги та виклики, пов'язані з політикою багатомовності в освіті, та активним обговоренням.

20 жовтня д-р М. Перена відзначила діяльність International and Heritage Language Association нагородою від Linguarum за їхню 40-літню роботу з розвитку, підтримки та популяризації етнічних мов мешканців Альберти та Канади. Ця престижна нагорода, надана Linguarum під егідою ЮНЕСКО, є міжнародним визнанням ролі IHLA.



Д-р Моніка Перена ділиться досвідом з освітянами Альберти.

YOU ARE CORDIALLY INVITED
TO THE
SABLE GALLERY CHARITY ART EVENT
A PORTION OF THE PROCEEDS WILL BE DONATED TO
UKRAINIAN SOLDIERS AND THEIR FAMILIES

PLEASE JOIN US ON THE FOLLOWING DATES:

NOVEMBER

◆ ◆ **11** ◆ ◆ **12** ◆ ◆ **13** ◆ ◆
FRIDAY SATURDAY SUNDAY

2016

12:00 PM - 7:00 PM

UKRAINIAN AMERICAN CULTURAL CENTER OF NJ

60-C NORTH JEFFERSON ROAD
WHIPPANY, NJ 07981

FREE ADMISSION AND COCKTAILS

THIS EVENT IS SPONSORED BY PIER 17 PROFESSIONAL MEDICAL MGMT

Pier 17

В Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерзі відбувся фестиваль



Інна Тимочко-Декайло – віртуоз гри на скрипці.

ВИПАНІ, Нью-Джерзі. – Не зважаючи на загрозу дощу, 1 жовтня в Українському Американському Культурному Центрі Нью-Джерзі провели сьомий щорічний Український фестиваль.

У гімнастичній залі розташувалася велика їдальня, де для гостей приготували традиційні українські страви – борщ, вареники, ковбасу, капусту, голубці поряд з американськими стравами.

Також у центрі розмістилися численні ятки з українськими пам'ятками, виробами народних умільців і відомих мистців.

У мистецькій програмі були два концерти українських танців, пісень та музики.

Зовні діяла бара з добірними сортами українського пива під звуки гарних мелодій. Також були два кіоски, стилізовані під українські хати, де частували гарячими шашликами та налисниками.



Солодкий стіл чекає на гостей.



Танцювальна група „Мальви“ показала на сцені „Гопак“. (Фото: Христина Сизоненко)



Юні учасники танцювального ансамблю „Надія“.



На сцену виходить ансамбль українського танцю „Іскра“.



Академія українського танцю „Іскра“ виконує „Буковинський танець“.



Ведучі свята Оксана Теленко і Андрій Добрянський.



Виступає ансамбль „Іскра“.



Головний спонзор фестивалю – Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“.

В Україні постають нові пам'ятні знаки героям

Процес декомунізації в Україні знаходить вияв також у постанні усе нових пам'ятних знаків на вшанування героїв боротьби за незалежність і жертв більшовицького режиму. Нижче вміщені вістки про такі обнови, надіслані до „Свободи“.

Відкрито пам'ятний знак козакам

Анатолій Ковальчук

БАРИШІВКА, Київська область. – 14 жовтня в селищі було відкрито пам'ятний знак героям-козакам, які на початку лютого 1919 року полягли в нерівному бою, захищаючи Україну від московсько-більшовицького загарбника. Кривавий бій, в якому загинуло понад 150 оборонців рідної землі, стався на березі річки Трубіж, яка протікає на східних околицях цього селища.

В урочистих заходах взяли участь не лише місцеві мешканці, але й гості з Києва, Борисполя, Переяслава, Яготина й Березані, члени декількох патріотичних організацій.

Пам'ятний знак з портретом отамана Івана Черпака, який командував козацьким загonom у бою на Трубежі, у виконанні художниці Марини Соченко освятив о. Арсеній з Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Патріотична громадськість тільки за останні 10 років зробила понад 20 спроб спорудити пам'ятний знак на місці бою й заги-

белі вірних синів України. На жаль, через відвертий спротив Київської обласної, Барішівської районної і міської влади всі наміри закінчувалися невдачею. Один з колишніх очільників Барішівської адміністрації кричав: „Дід мій і батько були комуністами і я комуніст, тому не дозволю встановлювати пам'ятник з написом, що прославляє петлюрівців!“.

Найбільша заслуга в тому, що пам'ятний знак врешті відкрито, належить бориспільському підприємцю Вікторові Швагрунові. За його гроші було виготовлено мармурову дошку з написом, що прославляє героїв. Він разом з помічниками виконав усі будівельно-монтажні роботи з її встановлення на привокзальному майданчику Барішівки.

Ніхто з представників влади не прийшов на урочисте відкриття пам'ятного знака.

Анатолій Ковальчук – голова Бориспільського об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка.



Відкриття пам'ятника героям-козакам у Барішівці. (Фото: Анатолій Ковальчук)

Потрібно подолати...

(Закінчення зі стор. 2)

В політиці люстрації відбувається радикальний саботаж. Особливо це помітно в діяльності нового Генпрокурора, який багато чого обіцяв, але і досі ці обіцянки залишилися тільки обіцянками. Люстрація продовжує бльокуватися правовою системою і виходу з цієї ситуації не видно.

В антикорупційній політиці створені нові антикорупційні органи, заважаючи один одному, покищо не спромоглися на жодну резонансну справу. Все готується, нібито розслідується, і кінця краю цьому не видно. Всі вже давно забули про офшорний скандал президента, тобто правові органи та народні депутати роблять вигляд, що проблеми офшорів більше не існує.

Деолігархізація в Україні фактично згорнута. Підвищення тарифів фактично заблюкувало процес демоніполізації енергетичної сфери і дало змогу деяким олігар-

хам продовжувати своє монопольне збагачення.

Застій в політиці і стагнація в економіці не можуть бути подолані наявними засобами президентської та урядової політики.

Потрібні хоч які-небудь радикальні зрушення в парламенті під тиском всієї української громади.

При нинішніх обставинах дуже імовірно, що зрушення знову можуть бути зовнішніми – радикальні проти української влади рішення США чи Європи, посилення бойових дій з боку так званих ДНР-ЛНР чи чергове напруження стосунків з Росією. Але, як показує досвід подібних зрушень, – український правлячий прошарок навчився дуже добре пристосуватися до таких зрушень, перекладаючи їх наслідки на простих громадян, нічого принципово не змінюючи в олігархізованій політиці та монополізованій економіці.

Потрібні внутрішні, згенеровані саме в Україні, зрушення. Саме тому потрібні громадянські ініціативи в усіх вище перелічених

Постав пам'ятник Бандері

Євген Цимбалюк

ДУБНА, Рівненська область. – Пам'ятник провідникові ОУН Степанові Бандері встановлено 15 жовтня в Дубні біля міської ради. Автор пам'ятника – відомий скульптор й архітектор Віктор Рожик з Житомирщини.

Це вже не перша його праця, присвячена С. Бандері. Перший пам'ятник мистець створив у 1990 році й встановили його в рідному селі провідника ОУН Старому Угринові на подвір'ї його родинного об'єкта.

Міська рада виділила на проект 50 тис. грн. З цієї нагоди міський голова Василь Антонюк зауважив, що й надалі влада підтримуватиме ініціативи щодо вшанування героїв, які виборювали незалежність України.

Після освячення пам'ятника відбулася культурно-мистецька програма.



Пам'ятник Степанові Бандері в Дубні. (Фото: Євген Цимбалюк)

Вшанували пам'ять генерала Безручка

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – Місто Рівне пов'язане з іменем славного українця, генерал-хорунжого Армії УНР Марка Безручка, котрий майже 100 років тому на цих теренах вів безстрашну боротьбу проти більшовицьких окупантів.

В знак пошани перед захисником української держави в Рівному було перейменовано проспект Олеко Дундича на проспект генерала Безручка. На одному з будинків встановлено меморіальну дошку на його честь. У відкритті дошки 21 серпня взяли участь представники польської громади міста Рівного, консул Польщі в Луцьку Кшиштоф Савіцький.

В бою 21 серпня 1920 року біля Замостя удари червоної кінноти стримували українські січовики під керівництвом М. Безручка. Вони відбили наступ армії Семена Будьонного, що прямувала на Варшаву.

М. Безручко був віце-міністром

уряду УНР в еміграції, головою Українського воєнно-історичного товариства у Варшаві. З початком Другої світової війни активно підтримував ОУН. Він став автором книги „Українські Січові Стрільці на службі Батьківщині“. Помер 1944 року у Варшаві, похований на цвинтарі „Воля“.



Меморіальна дошка на честь генерала Марка Безручка. (Фото: Євген Цимбалюк)

напрямах. Саме тому потрібні радикальні дії парламентської опозиції.

В цьому контексті спроба відставки Голови Нацбанку Валерії Гонтаревої, що ініційована позафракційним Народним депутатом Сергієм Тарутою та керівником фракції „Батьківщина“ Юлією Тимошенко, це хоч щось. Але цього не досить.

Голова Нацбанку в Україні – це завжди системний гравець, який працює або на президента, або на голову уряду (якщо в політичному пляні він сильніший за президента – така особливість двоїстості виконавчої влади в Україні). В нинішній ситуації голова Нацбанку проводить політику президента.

Корінь зла нинішнього політичного застою в тому, що президент-олігарх намагається зберегти олігархічну систему в Україні, використовуючи як привід російсько-українську війну для цього. Фальшива „парламентська більшість“, діяльність незаконно обраного уряду і діяльність нинішнього Нацбан-

ку – це все елементи цього системного намагання президента.

Якщо українська громада не підтримує позачергових президентських та парламентських перевиборів, то вона могла б руйнувати цю динамічну рівновагу застою в Україні періодичними конструктивними ініціативами.

Застій – це глухий кут. А застій в ситуації війни це – смерть.

Не буває реформ в ситуації застою. Реформи – це макроекономічна нестабільність, яку потрібно прийняти як супутні тяготи та поневіряння української громади з позитивною перспективою. Нинішній застій – це тяготи та поневіряння української громади без реформ та без позитивної перспективи.

Потрібно подолати застій власними ініціативами, за власним вибором, з самостійно створеною перспективою.

„Українська правда“, 18 жовтня

Сергій Дацюк – український філософ, футуролог, Київ.



Делегати XXI Собору Української Православної Церкви США в Савт-Банд-Бруку, Нью-Джерсі. (Фото: Єлизавета Симоненко)

Відбувся XXI собор...

(Закінчення зі стор. 1)

Після вступної молитви та церемонії призначення президії Митрополит Антоній представив офіційне привітання від Вселенського Патріярха Варфоломія I. Митрополит Юрій привітав усіх учасників Собору і підтвердив міцні зв'язки між Церквою в Канаді та США. Делегати також почули привітання Архієпископа Єремії.

Митрополит Антоній у своїй промові порівняв новий шлях Церкви, новий стратегічний план, які були обговорені пізніше на Соборі. Єпископ Даниїл представив свою доповідь, як Голова Консисторії, у якій він висловив вдячність кожному співробітникові Консисторії за їхній труд та досягнення.

Зробили доповіді та звіти скарбник Стівен Гутнік, голова Ревізійної комісії Ганна Черняк, провост Свято-Софійської семінарії протоєрей Василь Завірюха. Доповіді Української Православної Ліги, Юнацької Української Православної Ліги та Товариства св. Андрія – основних організацій Церкви – будуть розміщені на офіційній веб-сторінці УПЦ.

Увечорі делегати побачили виставку „Від соціального реалізму до церковного мистецтва: роботи українського лемківського художника Миколи Бервінчака“.

День 20 жовтня розпочався з Літургії у Церкві-пам'ятнику, очолюваної Митрополитом Юрієм. На пленарних засіданнях були доповіді відділів опікунської діяльності, християнського милосердя, моло-

ді, церковних видань, зв'язків з громадськістю, у справах культури, архіву, розвитку духовенства, бібліотеки, цвинтаря св. Андрія та Табору Всіх Святих.

Після доповідей та їх обговорення Єпископ Даниїл та Митрополит Антоній попросили делегатів відгукнутися на Архієрейський щорічний заклик про внесок до Благодійного фонду Митрополита Мстислава. Цей Фонд необхідний для того, щоб підтримувати служіння Церкви.

Після обіду комітет розглянув всі кандидатури, подані для різних позицій в Консисторії для Ради Митрополії, Ревізійної комісії та Церковного суду. Після того, як вибори були завершені, Митрополит Антоній звернувся до присутніх зі словом про величезну відповідальність, яку взяв на себе Єпископ Даниїл за 10 років свого єпископства, про ту безцінну роботу, яку він робить для Церкви та її народу, віддаючи свій час, свої навички та зусилля. Владика повинен бути номінований на Архієпископа, сказав митрополит. Всі учасники собору оплесками привітали Владика та вигукнули „Аксіос! Аксіос! Аксіос!“.

Єпископ Даниїл був помітно зворушений, коли підійшов до трибуни зі сльозами на очах і смиренно звернувся до присутніх, висловлюючи свою подяку і вдячність. При взаємній любові пролунало „Многая літа!“. Митрополит Антоній поінформував делегатів про те, що кандидатура буде представлена для включення в Диптихи Святої Вселенської Православної Церкви.

Після пленарних засідань Владика Даниїл закликав вірних взя-

ти участь у вечірньому богослужінні в каплиці Трьох Святителів Свято-Софійської Семінарії. Вірні прийшли помолитися і попросити Бога про допомогу в їхньому житті та у проведенні собору. Очолював богослужіння о. Антоній Перкінс.

В Культурному центрі відбувся великий бенкет. Вечір розпочався з ходи Митрополічної Ради, а потім йшли ієрархи, в тому числі Екзарх Вселенського Патріярха та Предстоятель Грецької Православної Архієпископії Північної Америки Архієпископ Димитрій, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, посадник Савт-Бавнд-Бруку Керіл Шофнер та о. Мартін Рітсі з Православного місіонерського центру.

Архієпископ Димитрій звернувся з вітальним словом до присутніх.

Митрополит Антоній оголосив результати виборів до Ради Митрополії, Ревізійної комісії та Церковного суду. Були обрані до складу Митрополічної Ради оо. Роберт Голет, С. Гутнік, А. Перкінс, Андрій Покотило, Василь Савчур, Віктор Вронський та В. Завірюха; з мирян – Г. Черняк, Михайло Добрянський, Олександр Коселко, Пол Мацевич, Чарльз Сендерсон, Єлизавета Симоненко та Гейл Волощак. Голови основних організацій стають автоматично членами Ради: Іван Головко (Українська Православна Ліга) та протодиякон Ігор Махлай (Товариство св. Андрія). Заступниками були обрані оо. Михайло Гонтарук, Андрій Маглак, Мирон Оригон, Роберт Попічак, Габріель Рошел, а також Люба Левицька, Лідія Джус та Валентин Олійник.

Рада Єпископів заснувала найви-

щу нагороду „Великий Благодійник“ для відзначення людей, які були віддані УПЦ США. Нагороду отримали Стевен Сивулич, Гелен Грінліф, Михайло Герець, Г. Волощак, протопресвітер Тарас Чубенко та Оля Кофі.

На завершення бенкету пролунали піснеспіви у виконанні семінаристів під керівництвом о. Тараса Науменка та українські народні пісні і мелодії у виконанні тріо „Гердан“.

Останній день Собору розпочався з Літургії у Церкві-пам'ятнику, яку очолив Архієпископ Єремія. Після Літургії усі повернулися до Культурного центру, де Митрополит Антоній представив Стратегічний план. Бил Маріянес, координатор плану, привернув увагу усіх присутніх його яскравою презентацією, щоб усі зрозуміли, про що йде мова – а саме про майбутнє УПЦ США. Це поворотний момент в історії Церкви.

Учасники Собору мали можливість послухати керівників груп та визначитися щодо майбутнього Стратегічного плану. При голосуванні Стратегічний план всі учасники Собору підтримали одностайно. План буде представлений на парафіальному рівні протягом найближчого часу. За віддану працю та християнську благодійність Митрополит Антоній та Єпископ Даниїл нагородили Б. Маріянеса Орденом свв. Бориса та Гліба.

В заключний день Собору усі зібралися в Церкві-пам'ятнику св. Андрія для Архієрейської Літургії.

Консисторія УПЦ США

Джеймс Бонд...

(Закінчення зі стор. 1)

радно посміялися: В. Сурков взагалі не користується електронною поштою, не пов'язаний з жодним комп'ютерним сервером, щоб можна було проникнути до його приватного листування. І це виглядає правдою: не може найпідступніший кремлівський диверсант бути таким необачним, аби ризикувати своєю поштою.

В такому разі – що нам залишається думати про цю історію? Версія одна і вкрай банальна: нездатна реформуватися державна система має можливість перекласти власну провину на зовнішню агресію, на підривну діяльність кремлівської агентури в Україні, а заодно – дискредитувати українські громадсько-

політичні середовища і тих небагатьох молодих діячів, котрі ще не втратили мужності вичислювати владі в очі її помилки. Розрахунок простий: звичайний громадянин, недосвідчений в політичних ігрищах, відсахнеться від М. Найема чи С. Лещенка, чи С. Заліщук, почувши, що ці імена якимось пов'язані з В. Сурковом. І якщо В. Сурков підштовхує Україну до позачергових виборів, значить – виборів не сміє бути. Якщо В. Сурков заохочує протести проти української влади, значить – протестувати ні в якому разі не треба. Якщо В. Сурков підтримує українських політиків, котрі критикують українську владу, значить – цих політиків слід затаврувати як відщепенців.

Чому ж ця „сенсація“ спливла саме тепер? Тому що українське сус-

пільство вже дуже близьке до усвідомлення, що „Мінські домовленості“, які Президент Петро Порошенко вважає безальтернативними, насправді дадуть Москві можливість втримати Україну в орбіті свого впливу. Україна вже відступила перед В. Путіним, згодившись на цей згубний порядок: спочатку вибори в окупованих районах Донбасу, і тільки після виборів – повернення Києву контролю над українсько-російським кордоном. Україна згодилася на „ласку“ Організації з безпеки і співробітництва в Європі, місія якої нібито контролюватиме українсько-російський кордон під час виборів на Донбасі.

У зв'язку з цим назадняцтвом голова громадського руху „Майдан закордонних справ“ Богдан Яременко нагадує: „Спроба передати функ-

ції з охорони чи захисту держкордону України міжнародній організації є порушенням Закону України, а в разі здійснення цієї дії посадовою особою, на мою скромну думку, має ознаки одного або кількох злочинів – державної зради, узурпації влади, перевищення службових повноважень, підриву національної безпеки та територіальної цілісності України“.

Не дивно, що переважна більшість політичних експертів вважає, що зустріч „нормандської четвірки“ у Берліні 19-20 жовтня закінчилася безпрецедентними поступками з боку України.

Цікава подробиця: в Берліні під час цієї зустрічі був присутній той самий В. Сурков, хоч, згідно з антиросійськими санкціями, його не повинні були пускати до Європи.

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Українці Фінляндії запросили на свято культури

Євгенія Шевкунова

ГЕЛЬСІНКИ. – 14-15 жовтня у Гельсінкі були проведені Дні української культури. 14 жовтня була

представлена вистава Михайла Старицького „За двома зайцями“ (українською мовою з фінськими написами) у виконанні акторів Українського театру Фінлян-

дії у постановці режисера Ігоря Фрея. Товариство українців у Фінляндії також приготувало страви української кухні, гроші від продажу яких підуть на благодійність в Україні.

15 жовтня Народна артистка України Тамара Яценко та Заслужена артистка України Тетяна Шеліга зустрілися з шанувальниками їхньої творчості у приміщенні Посольства України у Фінляндії. Вони спілкувалися з гостями, розповідали про акторські роботи, ділилися плянами на майбутнє.

15 жовтня у рамках світового турне українського рок-гурту „Океан Ельзи“ на підтримку їхнього дев'ятого студійного альбому „Без меж“ відбувся концерт у Гельсінкі, який відвідали шанувальники гурту з усіх куточків Фінляндії, а також представники українських громад Норвегії, Данії, Росії, Естонії та інших країн.



Сцена з вистави „За двома зайцями“ у Гельсінкі.



Товариство українців у Фінляндії приготувало страви української кухні.

Надію Савченко...

(Закінчення зі стор. 3)

ми людьми в Росії, щоб це пройшло безболісно. Значить, вона для картинки потрібна. Її ж засудили за незаконний перетин кордону. Чужоземний громадянин, який засуджений за цією статтею і навіть, якщо помилуваний, то точно просто так приїхати в Росію не може. У даному випадку це політичне рішення“.

Заступник голови партії „Батьківщина“ Сергій Соболев, сказав: „Савченко і далі перебуває у стані війни. З такого стану тисячі людей, які пройшли фронт, або зараз на фронті – важко вивести. Вона вважає, зараз це її передова: не боятися, їхати. Не можу її засуджувати. Хоча розумію, що це небезпечно“. Він застеріг українців, що, насправді, небезпека буде затриманим і безпідставно звинуваченим на території Російської Федерації залишається.

В Державній Думі Росії прокоментував візиту Н. Савченко до Москви голова Комітету у справах Союзу Незалежних Держав Леонід Калашников: „Савченко хоче показати, що їздити до Росії не так небезпечно, як видається, і „попіяриться“ на справі Карпюка і Клиха. Мабуть, їй бракує популярності і приводу для того, щоб про неї згадували там, на батьківщині“.

У багатьох країнах є свої диваки. В Росії Володимир Жириновський. Але з Н. Савченко усе складніше. І про це написав 26 жовтня відомий київський політолог Віталій Портников:

„Поява народного депутата України Надії Савченко в російській столиці, як зазвичай це відбувається з колишньою заручницею, викликала суперечливі емоції. З одного боку – важливо, що Савченко приїхала на суд і підтримала наших ув'язнених в скрутну хвилину. З іншого – як вона взагалі могла з'явитися в Москві? Зрозуміло, як. Для того, щоб Савченко отримала можливість перетнути російський кордон і спокійно перебувати в Москві, необхідне спеціальне рішення керівництва Росії. І персональне схвалення Президента

Володимира Путіна. Без цього, звичайно ж, Савченко просто зупинили б ще в аеропорту. І жодних сумнівів в тому, яким чином ухвалюються такі рішення, бути не повинно. Як і не має бути жодних сумнівів в тому, чому вони ухвалюються. Савченко для Путіна – це людина, яка може стати фактором дестабілізації ситуації в Україні, „жива бомба“. І якщо про неї починають забувати – то чому б і не нагадати.

З іншого боку, а чому сама Надія Савченко не повинна скористатися ситуацією, яка дозволяє їй приїхати на процес? Або вона повинна думати про те, які пляни на неї має Путін? Опоненти Савченко скажуть, що вона повинна враховувати всі фактори, для того вона – депутат і політик. Але це теж лукавство. Савченко – ніякий не політик. Вона – змучена жінка, що кинула себе в політику наступного дня після звільнення з в'язниці. Вона тільки вчиться бути політиком і може ніколи ним не стати. У нас перед очима чимало депутатів, які мають до політики досить умовне відношення.

До речі, про депутатство. Включення Надії Савченко до списку „Батьківщини“, а потім до парламентської делегації в ПАРЕ було перш за все важливим елементом її захисту. І це, між іншим, спрацювало. Савченко – на свободі, в той час як майже всі інші українські заручники все ще утримуються Кремлем. Українські виборці голосували за Надію як за заручницю Путіна – і правильно зробили. Але очікувати, що звільнений заручник за допомогою чарівної палички стане відповідальним політиком – теж прояв безвідповідальності. З того моменту, як літак зі звільненою заручницею приземлився в Борисполі, ми повинні думати не про Савченко та її спроби відповідати власному образу, а про тих, хто залишився в путінських катівнях. Краще витратити свої емоції і енергію саме на цих людей“.

Українська письменниця Оксана Забужко ще у березні 2016 року передбачала кардинальні зміни в поведінці Н. Савченко в разі визволення. Вона проводила аналогії з радянським політв'язнем Валентином Морозом, поведінка і особис-

тість якого після тортур в радянських спецклініках і таборах кардинально змінилась. О. Забужко пояснювала це впливом інформаційного поля, медикаментів та інших методів, які на разі є засекреченими. Аналогічним чином і Н. Савченко після звільнення спочатку говорить про необхідність продовжити санкції проти Росії, а згодом – що санкції треба поступово знімати.

Ще одним сигналом про небезпеку для Н. Савченко стала її автобіографічна книга „Сильне ім'я Надія“ (Видавництво: „Юстініан“. Київ. 2015. 328 стор.). Вражає мова книги, повна слів та виразів, які завжди вважалися негідними нормальної людини.

Пити горілку, пише Надія, почала з шести років, коли їй вперше налила чарку її мама. Батьки завжди наливали дітям, але тато якось сказав, що Надії пити не можна, бо вона стає страшною, коли п'яна.

У військовій частині в Бродях її судили офіцерським судом чести за те, що вона п'яною лежала в кущах при дорозі, за те, що була в одноструї, ганьбила погони лейтенанта. На суді Н. Савченко сказала, що пила і пити буде, але не з ними.

У миротворчому батальйоні в Іраку Надію затримали американці за брутальні витівки, після чого її повернули в Україну. На Донбасі вона спершу побувала в „антимайдані“ Краматорська, який розброював українську бронетехніку. Потім опинилася в батальйоні „Айдар“. Головний військовий прокурор України Анатолій Матіос під час телепрограми Савика Шустера сказав: „Вони там гольф-клуб грабували, а Савченко пішла їх виручати“.

Полонянку вивезли до Воронежа. Вона пише: „Я здала брудний і запилений камуфляж. Принесли чисте і свіже. Замовила пляшку коньяку. Хлопці-охоронники поपालили веселі, цілих дві зміни підряд, принесли пляшку віски, текіли дві пляшки, ми замовили криветок і знімали стрес“.

У книзі чимало шокуючих, надто особистих подробиць. Та найприкріше, що військо, люди, уся Україна описані у вкрай чорних барвах, ніби на замовлення російської про-

паганди. Звісно, не варто ідеалізувати українське життя, але я був в Україні два тижні минулого серпня і бачив багато позитивного. Не міг би сказати так, як пише Н. Савченко у своїй книзі у розділі „Гниле болото Бродів“: „Кажуть, що на західній Україні люди дуже хороші. Та не вірте! Бродівчани ввічливі і набожні люди, але це тільки в обличчя. Поза очі це пліткарі. А до церкви ходять, щоб „парад шуб“ показати сусідам на заздирстві. В кабаки у бродівчан звичка ходити з малими дітьми. Батьки п'ють, а діти вчаться. На базар вони збираються як на свято. Там і себе покажеш, і на людей подивися. А потім ще тиждень про почуте пліткують до наступної суботи. (...) Бродівчани звикли як свині жити, хліви під вікнами будувати, свиней і курей у них тримати, і це їх влаштовувало. Було бажання стрибнути просто з мосту на вагон і поїхати геть з тих Бродів, щоб не згнити, як усі місцеві“.

Галина Терещук (Радіо Свобода) пише: „Військовослужбовці 16-ої окремої бригади армійської авіації з Бродів відмовились підписувати будь-які звернення на підтримку Н. Савченко, коли вона перебувала у російській в'язниці, як їх тільки не просили чиновники Міністерства оборони. Едуард Загурський, командир залоги, до якої після навчання призначили Н. Савченко, сказав: „Вона була під моїм керівництвом, але вона була дуже проблемним офіцером“. Н. Савченко запам'яталась їм тим, що знімала напругу за допомогою міцних напоїв. Зрештою, про вживання спиртного у Бродях вона пише у книжці: „Тому від такого нудного життя і служби у Бродях році на другому я спиватись почала. Не те, що геть, але досить часто“.

В. Портников і О. Забужко дали суспільству явний сигнал: Н. Савченко знову треба рятувати. Тепер вже від неї самої, від очманіння славою, і від впливу її оточення, яке продовжує звичайну жінку, яку обставини зробили предметом посиленої уваги суспільства, представити як пророчицю, яка знає і віщує правду. Н. Савченко треба рятувати від неї самої. Ще не все втрачено для цієї молодої жінки.

ПОСТАТІ

До 160-річчя народження та 100-річчя смерті Івана Франка

*Народе мій, замучений, розбитий,
Мов паралітик той на роздоріжжю,
Людським презирством, ніби струпом, вкритий!
Твоїм будуцим душу я тривожу...*

Іван Франко писав: „На дні моїх споминів і досі горить той маленький, але міцний вогонь... Це вогонь у кузні могого батька. І мені здається, що запас його я взяв дитиною в свою душу на далеку мандрівку життя“. Справді у творчій мандрівці великого письменника, вченого, перекладача, філософа, громадського діяча відчутний цей вогонь. Щоденне життя гартувало його так, як гартував батько залізо у тверду ковальську сталь.

І. Франко народився 27 серпня 1856 року в селі Нагуєвичках (нині село Івана Франка) Львівської області. Після закінчення сільської школи, вступив до Дрогобицької гімназії. Коли був на другому році помер його батько, залишаючи молоді дружину й четверо дітей. Мати вийшла заміж і за старанням вітчима талановитий І. Франко закінчив успішно гімназію та Львівський університет. У 1893 році захистив у Відні докторську дисертацію.

Подругою життя Івана Франка стала Ольга Хоружинська, вихованка „Дівочого Лицею“ у Харкові. Вона допомагала чоловікові у письменницькій праці, а також в дальших навчаннях у Віденському університеті, оплачуючи навчання грошми з її приданого. Крім дочки Ганни, в них були сини Андрій, Тарас і Петро.

Здобутий докторат дав І. Франкові право стати професором Львівського університету, але тодішній намісник Галичини граф Казимир Бадені не дозволив йому очолити катедру. За словами історика Дмитра Дорошенка „кожний хто стрічався з Франком бачив у ньому людину, що була втіленням аристократа духа“. Дмитро Донцов опублікував лист Симона Петлюри, в якому головний отаман так висловився про поета: „Франко вмів прекрасно відчутти дух душі і вилити настрої у чудесних, чарівних формах“. Немало схвальних висловів про співпрацю з поетом написав

Михайло Грушевський. Зовсім правильно написав Михайло Возняк: „Франко велетень думки і праці“. Священик, письменник і громадсько-педагогічний діяч Йосиф Застерець (1873-1943) доклав великих зусиль, щоб І. Франка висунути в кандидати на здобуття Нобелівської премії, але війна та смерть письменника перешкодили в тому намірі.

Високоосвічений, розумний і зрівноважений в ділах, І. Франко це прямо титан в нашій історії.

З великим патріотичним патосом написав поет „У Великі Роковини“, присвячені століттю появи „Енеїди“ Івана Котляревського. Він на весь голос ствердив, що Україна „ще не вмерла і не вмере!“. Творчий талант І. Франка став розвиватися, ще за гімназійні роки. Відтак він став плодотворним письменником, якого друкована спадщина сягає понад 50 томів. Творчість І. Франка за тематикою різноманітна. Він був здібним журналістом, поетом, публіцистом, редактором часописів і літературних журналів, автором оповідань, повістей, новел, казок, театральних творів, наукових статей, критичних аналізів та багатьох перекладів визначних творів світового письменства.

Його перу також належать твори політичної лірики: „Каменярі“, в яких поет зображує під каменярами робітників на суспільному і національному полі, які з самопосвятою лупають гранітну скелю. Тим образом поет прославляв ідеалістів, що прокладають шляхи до кращого майбутнього своєму народові. Його творчий дух переповнений високою національною і загальнолюдською гідністю. Це проявляється у творах „Вічний революціонер“, „Не пора, не пора“ та інших.

У збірнику „Зів'яле листя“ переважають мотиви філософської та інтимної лірики. І. Франко є автором поем „Панські жарти“ та „Іван Вишенський“ в яких навітлює боротьбу, яку людина зводить між

вимогами власної душі та свідомістю служити народові.

Поема „Мойсей“ – це найвищий ідейний і мистецький вираз. Головна тема це смерть Мойсея, як пророка, що його нарід відцурався. Поема має алегоричний характер, в якій автор майстерно розбудив у народі ідею і тугу за власною державою. У поемі „Наймит“ поет закликає, щоб свободу не продавати за кусок хліба і вказує на її цінність в народі.

У своєму пролозі до поеми „Мойсей“ поет звертається безпосередньо до українського народу, висловлюючи в сильних словах глибоку віру у „день воскресний твоегого повстання“ і пророкує що він гляне „як хазяїн домовитий, по своїй хаті і по своїм полі“.

У поемі „Панські жарти“ поет змальовує нещасну долю українського народу за часів панщини.

„Бориславські оповідання“ описують важкі економічні умови життя. У повісті „Борислав сміється“ описано багатів та понижуваних робітників. Повість „Захар Беркут“ сягає до часів татарського лихоліття. В ній І. Франко доводить, що не страшний є зовнішній ворог коли народ є об'єднаний.

І. Франко також писав драми, наприклад „Украдене щастя“. Дуже цінні його твори для дітей і молоді: „Лис Микита“, „Абу Касимові капці“ та казки. Він також перекладач творів з російської, польської, чеської, сербської, хорватської, німецької, англійської, французької, старогрецької, римської, арабської, асиро-вавилонської та інших мов, а його твори перекладено багатьма мовами світу.

Творчість І. Франка величезна й багатогранна за тематикою. Він крім глибинно наукових трактатів, прозових творів, займався з ранніх років свого життя журналістикою. Редагував журнали „Світ“ (1881), „Життя і Слово“ (1894-1897), „Літературно-Науковий Вісник“ та навіть польськомовний часопис „Kurjer Lwowski“.

Він дослідив важливі дані про лемків, які вмістив у праці „Карпаторуська література XVII-XVIII віків“. Цікавою спробою назвав І. Франко „Богословник“ укладений 1734 року „далеко на заході в Карпатських горах“. У „Літературно-Науковому Віснику“ за 1907 рік була вміщена його стаття „Літературна мова і діалекти“. Автор зазначив, що у XIX ст. лемківський діалект було майже забуто. Письменник був зацікавлений у тому, щоб зберегти і розвинути народні традиції лемків. Він закликав українських учителів Галичини добровільно їхати на педагогічну роботу в гірські лемківські села. Діяльність І. Франка мала величезний вплив на поширення прогресивних ідей на Лемківщині.

Достойне місце в пантеоні національної і вселюдської культури, серед геніїв непроминальної слави після Тараса Шевченка займає І. Франко. Його творчість подивляють світові знавці й широкі читацькі аудиторії. Мірою вселюдської і національної величі І. Франка, це не тільки геніяльні його твори, але це, що він організував переклади понад 50 шевченкознавчих студій на різні мови світу, а сам особисто переклав около 30 Шевченкових творів.

Серед творчого розмаїття І. Франка є стаття, яку він написав про



Фото Франка в студентські роки.

невеличке містечко Угнів, яке розташоване на Сокальщині. Перша письмова згадка про нього є з 1360 року. В Угневі народився о. Северіян Бараник, ЧСВВ (1889-1941), блаженний новомученик УГКЦ. Також там народилися командири УПА полковник Мирослав „Орест“ Онишківич (1911-1950) і його брат Тарас. По Другій світовій війні Угнів був переданий Польщі разом із Закарпаттям. Під час акції „Вісла“ в 1947 році українське населення депортовано на захід і північ Польщі. А 1951 року Угнів і сусідні території перейшли до СРСР.

І. Франко досліджував і написав про Угнів статтю, в якій дослідив шевський промисл. Особливе місце у статті відведено функціонуванню своєрідної школи шевства, яку відвідувало біля 60 учнів, віком 15-45 років. З дитячих років добре пам'ятаю, що навколишні біля Угнова селяни винаймали шевця з Угнова, який приходив з своїм шевським знаряддям до дому селянина, працював і жив так довго у нього, аж усім домовникам пошив чоботи. Отже у творчості І. Франка кожен може віднайти для себе зацікавлену тему, яка близька серцю.

Небагато можна назвати таких постатей в історії народу та в історії людства, рівних І. Франкові талантами й наполегливістю, гідними титанів національного відродження. За словами Франка, які ніколи не втрачають своєї цінності: „...ми мусимо навчитися чути себе українцями – не галицькими, не буковинськими українцями, а українцями без офіційних кордонів“.

Насправді І. Франко був, є і назавжди залишається стратегічним генієм українського національно-культурного самоусвідомлення. Помер І. Франко 28 травня 1916 року у Львові і похований на Личаківському цвинтарі. Над могилою – пам'ятник видатного українського скульптора Сергія Литвиненка. Мистець у своїй скульптурі з великою силою таланту передає незламний дух пристрасного Франкового слова. Цей пам'ятник немов символ нескореної вдачі І. Франка, якої не могли зламати „ні тюремні царські мури, ані війська муштровані, ані гармати лаштовані“.

Сьогодні ім'я І. Франка носять Львівський університет, Дрогобицький педагогічний інститут, театр опери і балету у Львові і український драматичний театр у Києві. Діє меморіальний музей у Львові та музей-садиба в Нагуєвичках. Його пам'ять з шаною зберігає весь народ України.

Ярослав Стех

Субота, 19 листопада, 2016 р.
о год. 7 веч.

КОНЦЕРТ
ЯК НОВА КОПІЙКА

Нова інструментальна музика від композиторів-виконавців українського Нью-Йорку

- РОМАН ТУРОВСЬКИЙ (лютня)
- ЮЛІАН КИТАСТИЙ (бандура)
- ОЛЕКСІЙ ПРИРОДНИЙ (фортепіано)

кожний із них виконуватиме свої власні оригінальні композиції та імпровізації.

Концерт організований у зв'язку з виставкою «У металі, на папері. Монети, банкноти та поштові марки незалежної України, 1991-2016».

Вступ (включає вхід до галерій та перекуску) – 15 дол.; члени, сеньйори – 10 дол.; студенти – 5 дол. Музей відкриється о год. 6:30 веч.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

ПОДОРОЖІ

На острові мого прапрадіда

Володимир Єфимов

Жовтень я прожив на грецькому острові Закінф. Острів красивий – гори над кришталево прозорою водою моря, м'який середземноморський клімат, розмаїття рослинності. На острові є на що подивитися, є де розважитися і відпочити душею. Це і затока Навагіо з високими скелями над морем і цікавими гротами, блакитні печери на мисі Скінарі, Кам'яний парк „Аскос“ площею 500 тис. квадратних метрів, острівець Маратонісі, де живуть чи не найбільші у світі черепахи, аквапарк у місті Закінтосі, столиці острова.

Любителі історії та старожитностей можуть ознайомитися з венеційською фортецею на горі, що над Закінтосом, з церквою і монастирем св. Діонісія, де зберігаються його мощі, з монастирем Богородиці Анафонітрії, що свідчить про себе світлом, яскравість якого повсякчас змінюється.

Столиця острова – місто-порт Закінтос. Центр столиці – як у Венеції – площа св. Марка. Багато хто з новачків, потрапивши на острів, плутає три особи: давньогрецького бога Діоніса, християнського св. Діонісія та поета Діонісія Солому (1798-1857), який, сидячи на високому пагорбі Страні, що над містом Закінтос, написав вірша, який з часом став державним гімном Греції.

Для тих, хто сюди приїздить, я порадив би наймати авто або чотириколісний двомісний мотоцикл, які дозволять максимально набути вражень. А ціни – європейські. Я за час перебування на острові витратив лише 70 євро. Щоправда, мав

деякий запас туристичних продуктів, які привіз з України. Єдине, до чого тут треба прилаштуватися, це традиційний для греків, але незвичний для українця, часовий режим: вранці – лише кава, обід десь о 1-ій год., потім відпочинок-сіеста до 5-ої год., і зовсім пізня вечеря – о 10-ій год. Потім грек йде спати до 6-7-ої год. ранку.

Зрозуміло, для повного ознайомлення з пам'ятками Закінфа моїх 10 днів було замало. Тим паче, що моєю первинною метою відвідин острова був пошук живих грецьких нащадків Капнісісів. А ще я хотів вклонитися могилі поета Петра Капніста, якого 1898 року було урочисто поховано на острові.

Колись давно, у християнському Константинополі мешкали греки Капнісіси. Їхнє прізвище похо-



Володимир Єфимов (ліворуч) у пошуках родичів з мешканцями Закінтоса Нікосом Пападатосом та Фрондіскою Буржієзі.



Загальний вигляд цвинтаря на острові Закінфі.

дило від слова „тютюн“ (грецькою мовою „капос“), бо були вони торговцями тютюну. І все у них було гаразд до 1453 року, коли турки

воювала з Туреччиною. Сина стали звати Василь Капніст. Він був призначений полковником Ізюмського слобідського (тепер це Харківщина) полку. Був учасником Семилітньої війни, вбитий у Пруссії 1757 року

У В. Капніста було п'ятеро синів. Один із них, Микола, мій прапрадід. Я кілька років займався дослідженням коренів свого роду, про що видав книгу „Це все – ми“ (Дніпропетровськ, видавництво „Пороги“, 2004, 604 стор.). Працюючи над книгою, мріяв дістатися до острова Закінф. І мрія врешті здійснилася цього року – 3 жовтня я ступив на землю предків.

Виявилося, острів має багату історію. Славний Гомер дав цікавий опис острова. Він свідчив, що нинішня назва острова – від імені сина царя Трої Дардана. Отой Закінф прибув на острів з Аркадії і об'єднався з Атенами. А 1797 року туди прибули французькі демократи, яких підтримали місцеві мешканці й проголосили на острові демократичний устрій. Він протримався лише 15 місяців, після чого об'єднана турецько-російська ескадра (нею командував адмірал Федір Ушаков) захопила острів.

З 1800 до 1807 року там існувала перша в історії Греції незалежна держава „Іонічні острови“. Але її завоювала спочатку Франція (1807), а потім Британія (1809), влада якої протрималася до 21 травня 1864 року, коли острів врешті остаточно увійшов до складу Греції.

Під час Другої світової війни Закінф був окупований спочатку Італією, потім Німеччиною. А незабаром після війни, 1953 року, на острові трапився потужний землетрус, наслідки якого можна побачити і нині.

Отак коротенько я розповів про історію чудового острова Закінф, який ще Гомер назвав „ілієсою“ (тобто дуже зеленим).

захопили Константинополь і назвали його Стамбулом. Православні Капнісіси втекли на південь, на півострів Пелопонес. Але турки дісталися й туди, тож уся родина Капнісісів врешті оселилася на острові Закінф, який був під протекторатом Венеційської республіки, що мала потужну флоту і протистояла Туреччині на Середземному морі. Почали вони там вирощувати коринтський сорт винограду, що без кісточок і легко сушиться. Відправляли його з острова на продаж і на цьому нажили чималих статків. А ще кілька Капнісісів, аби боротися з турками, поступили на службу до венеційського війська.

Петро Капнісі прийшов на терени сучасної України 1711 року разом із 11-річним сином Базілію. Він добровільно поступив до війська Російської імперії, яка тоді

Вечорниці Червоної Калини

Діловий Комітет має шану

запросити Вас на

Традиційні Вечорниці Червоної Калини

із Презентацією Дебютанток

в суботу 11 лютого 2017

Hilton Pearl River
Pearl River, New York
tel. 845-735-9000

Вечірній Одяг

www.KalynaDeb.org



Красиве Іонічне море.

Відзначили 150-річчя...

(Закінчення зі стор. 1)

ського, в музеї Української революції відкритий кабінет М. Грушевського.

29-30 вересня відбулася міжнародна наукова конференція „Творча спадщина Михайла Грушевського: минуле і сьогодення“, а 23-25 вересня в Холмі відбулася міжнародна конференція „Михайло Грушевський та його мала батьківщина – Холмщина у XIX та XX ст.“, яку організували голова Українського товариства в Любліні проф. Григорій Купріянович та низка організацій в Україні і Польщі.

Під час конференції було освячено камінний хрест на честь народження М. Грушевського коло церкви Івана Богослова в Холмі, де 1866 року було охрещено М. Грушевського. Відбулося покладання квітів до будинку, де мешкала родина Грушевських у Холмі.

Серед доповідачів були представники наукових кіл Києва, Львова, Дрогобича, інших міст України, Росії й Татарстану, було багато промовців з польського боку. Виступала низка мистців з України, приїхали представники Товариства „Холмщина“.

Конференція у Києві відбулася в приміщенні колишньої Центральної Ради, в залі парламенту Української Народної Республіки. Відкрили конференцію директор Інституту історії України академік Національної Академії Наук України Валерій Смолій, директор Інституту літератури ім. Тараса Шевченка академік Микола Жулинський, директор Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович.

На конференцію зібралися всі відомі грушевськознавці України. Брав участь у конференції професор Альбертського університету Канади Френк Сисин – один з керівників проекту англійської „Історії України-Руси“. Зі Львова приїхали Мирон Капраль і Андрій Фелонюк, які видають у межах 50-томника історичні студії М. Грушевського і розпочинають видання „Історії України-Руси“. З Черкаського національного університету прибув проф. Віталій Масненко – фахівець з методології та історіософії творчості М. Грушевського. Зі Східноєвропейського національного університету приїхав Володимир Пришляк, який спеціалізується на епістолярній спадщині М. Грушевського. Учасниками зібрання були й інші відомі науковці – близько 30 доповідачів.

До ювілею М. Грушевського було надруковано кілька книжок про історика і політика. Видавництво „Смолоскип“ (Осип Зінкевич) надрукувало збірку статей Ігоря Гирича „Михайло Грушевський: конструктор української модерної нації“, львівське видавництво „Світ“ (Ігор Мельник) видало книжку істориків Віталія Тельвака та Василя Педича „Львівська історична школа Михайла Грушевського“. На виході біографія М. Грушевського та іконографія (усі відомі зображення) М. Грушевського, які плянує видати київське видавництво „Либідь“.

Залишається сподіватися, що наступні три роки, коли відзначатиметься 100-річчя Української Революції, постать відновлювача української держави ХХ ст. не буде обійдена увагою держави і громадськості.

Жертви Сандармоху не забуті

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 27 жовтня біля пам'ятника Лесю Курбасові відбулись поминальні заходи по невинно убієнному цвіту української інтелігенції, розстріляному у цей день у лісах Сандармоху (Карелія) у 1937 році на честь 20-річчя більшовицької революції. Зібрання провели товариство „Українські Соловки“ та Міжнародна громадська організація „Соловецьке братство“, які нагадали суспільству про розстріляного 1,111 в'язня Соловецької тюрми особливого призначення, з них 290 українців, у тому числі режисера театру „Березіль“ Л. Курбаса.

Після Панахиди брали слово колишні політв'язні радянських таборів Василь Овсієнко, Григорій Куценко, а також родичі репресованих та громадські активісти. Письменник-публіцист Сергій Шевченко переказав присутнім слова карельського дослідника Юрій Дмитрієва, який віднайшов страшні місця Сандармоху і поділяє скорботу українців за жертвами політичного терору в СРСР.

З наближенням у 2017 році 80-річчя Великого терору творчий колектив Міжнародної інформаційної агенції „Vector News“ у партнерстві з фондом „Журналістська ініціатива“ започаткував підтриману „Соло-



Промовляє політв'язень радянських таборів Василь Овсієнко.

вецьким братством“ акцію „Рік жертв Великого терору“ – на відновлення національної історичної пам'яті. Акція має нагадати суспільству гіркі науки 1930-их років.

Георгій Лук'янчук – голова Міжнародної громадської організації „Соловецьке братство“, Київ.


Selfreliance
 Ukrainian American Federal Credit Union

ПОНАД 62,000 БЕЗПЛАТНИХ АТМ



КОЛИ ВИ ОТРИМУЄТЕ ДОСТУП ДО СВОГО РАХУНКУ В САМОПОМОЧІ ЗА ДОПОМОГОЮ ЦИХ МЕРЕЖ:*






**ЦЕ ВАШІ ГРОШІ!
ДЛЯ ЧОГО ПЛАТИТИ ЦОБ ВЖИВАТИ ІХ?**

Знайдіть найближчі безплатні АТМ за допомогою АТМ locator, що є частиною нашої Mobile App - ЗАВАНТАЖТЕ ТУТ:




*Знімання коштів безкоштовне у випадку, коли Ви отримуєте доступ до свого рахунку в Самопомочі через Allpoint®, Star SF® або Co-op® мережі. Будь ласка, дивіться нашу truth-in-savings брошуру за більш докладною інформацією стосовно використання чекового рахунку в Самопомочі.

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500



302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

F u l l F i n a n c i a l S e r v i c e s



ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347



ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страхування Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550



ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ



ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276



DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ CLIFTON, NJ PHILADELPHIA, PA
645 W. 1st Ave. 565 Clifton Ave 1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (908) 241-2190 Tel.: (973) 916-1543 Tel.: (215) 969-4986
(888) 336-4776 (215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899



ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com



ROXOLANA Money Service

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Помер Михайло Белендюк

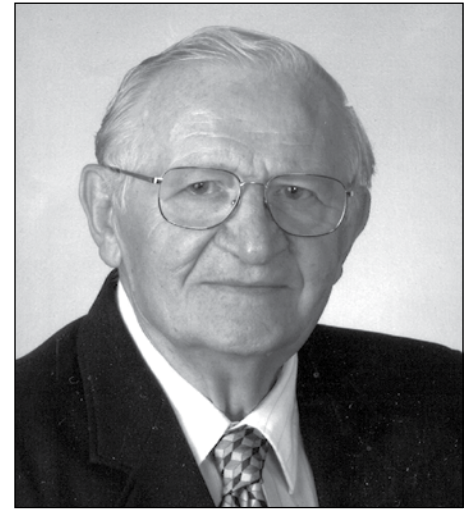
10 вересня українська громада в Норт-Порті, Флориди, попрощалася з громадським діячем Михайлом Белендюком.

Він народився 4 вересня 1922 року в селі біля Заліщиків, гімназію закінчив у Чорткові. З молодих років був членом ОУН і пластуном куреня „Чорноморці“. У 1944 році виїхав на Захід. Вищу освіту здобув в місті Грац, Австрія.

У 1950 році приїхав до США, оселився в Нью-Джерсі, а потім переїхав до Пенсильванії. Став членом Організації Державного Відродження України і в управі був секретарем і скарбником.

У 1956 році переїхав з родиною в Норт-Порт, де став членом Українського релігійного осередку і був впродовж 10 років фінансовим референтом. Коли українська кредитівка відкрила свою філію в Норт-Порті, М. Белендюк став її головою на 10 років.

Був також діяльним у церковній раді Української католицької церкви Введення в храм Пречистої Діви




Св. п. Михайло Белендюк


Марії. Тривалий час був кольпортером „Українського Слова“ з Парижу.

М. Белендюк залишив у смутку діяльну громаду, дружину Лідію, сина Андрія та внуків.

Наталія Пазуняк,
Філадельфія



Український Спортивний Осередок „Тризуб“ у Філадельфії



ділиться сумною вісткою з своїми членами і Українською громадою, що в п'ятницю, 21 жовтня 2016 року, відійшов у вічність член УСО і член колегії що писала про активність Осередку і Спортової Ланки „Тризуба“

св. п.

Олександр Білик
народжений в с. Свистільники, Україна.

Похоронні відправи відбулися в середу, 26 жовтня 2016 року, в Церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мелровз-Парку, Па., і на цвинтарі св. Марії в Елкінс-Парк, Па.

Опечаленій дружині Іванні та родині складаємо щирі вислови глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!



Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та українською громадою, що в п'ятницю, 21 жовтня 2016 року, на 86-му році життя відійшла у вічність

св. п.

МИРОСЛАВА КРАВЦІВ з ЯХНІВ
член Першої Кризової Пластової Старшини в Аргентині, та довголітній член цієї організації та інших громадських установ.

наша найдороща Мама, Бабця, Сестра і Тета

Панахида відбулася 25 жовтня ц.р. о 9:30 год. ранку в Українській Греко-Католицькій Церкві Чесного Хреста при вул. 31-12 30th St., Long Island City, NY, а Похорон опісля на St. Michael's Cemetery, 7202 Astoria Blvd., East Elmhurst, NY.

У глибокому смутку залишилися:

- сини: Орест Кравців з дружиною Дебора Роман Кравців з дружиною Дольорес
- внуки: Маріса, Ліса, Данило і Гали
- брат: Олег Яхно з дружиною Норітою
- кузин: Юрій Місюк з родиною
- швагри: Ярослав Кравців і Соня Чучкевич з родинами
- братанки: Роман Яхно з дружиною Сальоме і дітьми Олег Яхно (мл) з дружиною Маріяною і дітьми

ближча і дальша родина в Україні, Америці, Канаді і на Чехах.

Вічна їй пам'ять!

"Є тиша мудрої задуми
І недосягнутих світів.
Є тиша радості і суму,
Є тиша вічності і снів..."



З глибоким смутком повідомляємо, що 21 жовтня 2016 р. відійшов у Божу Вічність наш найдорожчий Муж, Батько, Дзядзьо і Брат

СВ. П.

д-р Олесандер Білик

народжений 14 червня 1921 року в Західній Україні

хемік, активний діяч в українській громаді: член Крайової Управи 1-ої Української Дивізії УНА, член-основник хору "Прометей", заступник головного предсідника СУК „Провидіння”, президент ЗУАДК-у, член Т-ва Українських Інженерів Америки, НТШ, Спортивного Т-ва „Тризуб”, ООЧСУ, Т-ва Сеніорів у Філадельфії як також великий приятель Пласту.

Похоронні відправи відбулися в середу, 26 серпня 2016 року, в Українській католицькій церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Melrose Park, PA, а відтак на цвинтарі св. Марії, Jenkintown, PA.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина – Іванна
- донька – Туня Шатинська з мужем Теодором
- син – Юрій з дружиною Анною
- син – Стефко з дружиною Андреєю
- внуки – Андрійко, Павлусь, Матейко, Меляся, Леся, Елена і Софійка
- брат – Михайло Білик зі сином Романом і доньками Ірцею і Мартою
- швагер – Богдан Сірий з дружиною Роксоляною та доні Арета Куріца і Тамара Береза з родинами
- ближча і дальша родина в Америці та Україні

Вічна Йому Пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Ukrainian Catholic Education Foundation (Український Католицький Університет у Львові) або на Plast Camp - Vovcha Tropa та переслати с/о Ivanna Bilyk, 528 Hoyt Road, Huntingdon Valley, PA 19006.



Ділимося сумною вісткою, що дня 18 жовтня 2016 року в Чікаго упокоїлася в Бозі на 93-му році життя наша найдорожча Мама, Буся, Сестра і Тета

СВ. П.

мгр. фарм.

ЯРОСЛАВА ПАНЧУК

з дому СЛИЖ

народжена 27 травня 1924 року в Белзі на Львівщині в родині судді д-ра Адольфа й Ольги з Жолкевичів Слиз, дружина покійного д-ра Ярослава Панчука.

Пластунка-сеніорка, співосновниця пластового куреня ЛІСОВІ МАВКИ; зв'язкова ОУН; суспільна діячка громади в Чікаго.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 21 жовтня.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 22 жовтня, в Українській католицькій катедрі св. о. Миколая в Чікаго, а відтак на цвинтарі св. Миколая.

Залишені в глибокому смутку:

- доньки - Рута з чоловіком Андрієм Ріпецьким
- Христина (Дюдя) з чоловіком Андрієм Фединським
- внуки - Мая і Зоя Ріпецькі
- Михась і Олеся Фединські
- сестра - Дарія Грицак Самотулка
- братова - Богданна Слиз
- сестринки - Ока Грицак
- Евген Грицак та діти Олесь і Наталка
- Марта Самотулка
- братанки - Стефанія з чоловіком Brad Simmons та доні Lizzie і Meredith
- Марко Слиз
- Мишел з чоловіком Rich Crawford та діти Rosie, Ceci і Anton
- Адріанна з чоловіком Julien Devriendt та доні Ксеня й Оленка
- Юрій Слиз з дружиною Emma та доні Tessa і Sadie
- родини - Кришталович, Скрибайло, Слиз, Яцишин, Жолкевич, Воробець, Панчук
- та ближча і дальша родина в США й Україні

«Мавка має в серці те, що не вмирає!»

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на:

St. Nicholas Cathedral School, с/о R. Ripecky, 6230 N Mandell, Chicago, IL 60646

United Ukr-Amer Relief Committee (UUARC) to aid the wounded at the Kyiv Central Military Hospital с/о R. Ripecky, 6230 N Mandell, Chicago, IL 60646

Ukrainian Museum Archives, 1202 Kenilworth Ave, Cleveland, OH 44113



Колишня управа і члени Станиці Братства 1-ої Української Дивізії УНА у Філадельфії діляться сумною вісткою з побратимами і громадою, що в п'ятницю, 21 жовтня 2016 року, відійшов у вічність наш побратим



СВ. П.

д-р ОЛЕНСАНДЕР БІЛИК

народжений 21 листопада 1921 року в селі Свистільники, Станіславівської області, Галичина. Колишній підстаршина гарматного полку Дивізії „Галичина” 1-ої УД УНА.

У 1950 році закінчив університетські студії в Мадриді, Еспанія, завершивши їх докторатом в ділянці індустриальної хемії. Працював професійно до відходу на пенсію.

Активний в житті громади: був членом Краєвої Управи Братства 1-ої Української Дивізії УНА, членом-основником хору „Прометей”, членом Товариства українських інженерів, НТШ, УСО „Тризуб”, заступником головного предсідника СУК „Провидіння”, 20 років президентом З'єдинаного Українського Допомогового Комітету, віце-президентом Української Щадниці, членом ООЧСУ, членом Товариства Українських Сеніорів.

Похоронні відправи відбулися в середу, 26 жовтня 2016 року, в церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії в Мельроз-Парку, а відтак на дивізійному кладовищі цвинтаря св. Марії в Дженкінтовні, ПА.

Колишні члени Станиці Братства 1-ої УД УНА у Філадельфії складають дружини пані Іванці, дочці Наталці, сином д-рові Юрієві і Степанові з родинами, ближчій і дальшій родині вислови щиросердечно-го співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Члени Станиці Б-ва 1-ої УД УНА у Філадельфії.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com



Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРИТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика жертвами на пресовий фонд!

First time home buyer?

Qualify for a mortgage with

10% down

NO PMI

3.60%* APR

25 year fixed



SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989



SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.06 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Yield.*